

ספר טעמי המקרא

והוא ספר הורית הקורא

לא נודע שם מחברו

תִּמְ וְנִשְׁלָם בַּיּוֹם הַזֶּה לְחַטָּאת
שְׁנִית שְׁבּוּ לְפָקֵד פָּה בָּעֵיר
בָּאֲרִיס בְּנַלְּרָזָעָז;

חיבור דקדוקי קדום, שמצואו מחוג דקדוק המסורה הטברני וענינו הורית הקורא בדבר קרייאתו הנכונה של נוסח המקרא במסורתו הטברנית.

מהדורות צילום על פי דפוס פריז, [א"ס]^{שְׂגָגָן}
מהדורות מרקרוס
בתוספת דברי פתיחה

הוצאת מקור בע"מ
ירושלים, תשל"ח

ספר טעמי המקרא

לא נודע שם מחברו

"ספר טעמי המקרא" אינו אלא אחד מעיבודים-תרגום של חיבור מזרחי קדום (סוף המאה העשירה?), מהוג דקדוק-המסורת הטבריני, שנכתב במקורו בערבית בשני נוסחים: נוסח ארוך, "הוזית אלקאר" ונוסח קצר, "אלמכתצר" (שניהם יראו מיידן מחבר אחד).

מן הנוסח הערבי המקורי נעשה לחיבור דקדוקי זה תרגום עברי (ראשית המאה השתים-עשרה?), הנקרא "הורית הקורא", אשר נשתרמו ממנו שני כתבייד: כתבייד אוקספורד 1465 וכתבייד וואטיקאן 402. תרגום זה הועתק בהרחבות ובעיבודים מסוימים לכתבייד פאריס 1220, ובכורתת שנוספה לו בראשו, נכתב "ספר טעמי המקרא המתיחס לרי יהודה בו בלעם ספרדי"; על כתבייד זה השתמש מרקוס את מהדורתו הפריסאית (שצילומה לפניו) ומכותרתו אף שאל את שמה. כיום מוסכם על החוקרים, שהשם "ספר טעמי המקרא" אינו מכון כל עיקר, ושיחוסו לבן בלעם, בטיעות יסודו.

"הורית הקורא" אינו דקדוק כולל ושיטתי ואין בו כמעט עניינים שבטיוריה, אלא הוא חיבור דקדוקי – שנכתב בא"י או בסביבותיה, בלי זיקה לספרות הדקדוקית שצמחה על אדמות ספרד – שעיקר כוונתו להורות לקוראים במקרא את הקראה המזוקדת והנכונה", הוויא אומר ע"פ המסורת הטברינית של האותיות והדגשים, התנועות והשואים, הטעמים והגעיות; ונלשונו של מתרגם "הורית הקורא": לגלות אזני הקוראים באננו ולהגיד להם אין יקראו בכ"ד ספרים בלי מכשול, עכ"ל. ממשควร הייתה המסורת לטבריה בקראיאת המקרא ובኒקוודו, נחלתו

של חוג מצומצם של למדנים ובנ"ס מסך: קריינים בקיאים מכאן וקדנים ומסרנים מומחים מכאן. בעלי שאיפות נורמאטיביות מחכמי טבריה חפצו להרחיב את קריאתם המסורתית על כל תחומי אי' וסביבותיה, ומהם, בודאי יצא מחברו של "הડאית אלקאר". בזכותם של חסידי תקנית הקראה הטברינית אף נפוץ וניתרגם החיבור הזה בתימן, "מחברת התיג'אן", בביزانטיון, "עדת דברois", ובארופה המרכזית, "הורית הקורא" ועיבודיו, ודבר זה נשתלב בעילותם להשיקעת הניקוד הטבריני המסורתית במקומות אלה, תוך הששתן של שיטות ניקוד לא-טבריניות או לא-מסורתיות, שנגנו שם מזמן קדומים.

רשימת ספרות הדנה בהוריית הקורא ובספר טעמי המקרא:

- ש. אברמסון, לשונו, כ"ו (תשכ"ב), 27–28.
- נ. אלוני, בית מקרא, כ' (תשלה), 233–232, 262–263.
- אי. בנדייד, בית מקרא, ג' (תש"ח), 6–17.
- יג' גומפרץ, מבטהי שפטנו, ירושלים תש"ג, 216–218.
- ח. יлон, לשונו, כ"ז/כ"ח (תשכ"ד), 84, 91.
- שי. מורג, העברית שבפי יהודי תימן, ירושלים תשכ"ג, מבוא, ל"א–ל"ב.
- ב' קלאר, ספר השוחם לרבי משה בן יצחק הנשיא, ירושלים תש"ו, הקדמה, 7.

W. Bacher, M.G.W.J., 34 (1885), 475–480.

idem, Die Hebräische Sprachwissenschaft..., Trier 1892, 60.

A. Dotan, "Masorah", in: Encyclopaedia Judaica, Vol. 16, Jerusalem 1971, 1473–1474.

W. Wickes, A Treatise on the Accentuation of the Three So-Called Poetical Books of the O.T., Oxford 1881, 102–105.

**בשם זה אל הגרול חנינור וחנורא
াং চল ও শলিম তুমি হক্রা :**

לירע ולהבן חנאי דקרוκ הַקְרָא בְּנִקְרָוִה
ובטעפה יכש בוה הספר. אסיאמר האומר
מה צורך יש לדרעתה נקייה הַקְרָא לְמַרְלָא שְׁבִילֵוּ
לפי שחתומים משוננים זרחה מזה. ואותו השני כרי להפריד
בין זכר לנכח, קוכיו אזכיר ב' תיבות הלולשן נכח הַקְרָא שְׁעֵן,^ט
על זה הטעם שבא על אותן הראשונות של תיבת ה' אכל לְיָם קְוֹפִי שְׁעֵן,^{ב'}
לעדר דעתם לרע וורה ^י אוניו גְּזִישְׁעַי אילו לשון ונבר בעבור עלי ^{ג'}
שי' אחר הטעם לרע: ועוד מודיעים הטعتمים ^{ה'} ניאור שני נגן ^{ה'}
וה שנו ^{ה'} על עזנות אבוזה הטעם על השן בפני שהזאג לשון ^{ה'} נגן ^{ה'}
תשוכה אכל שבו גְּזִישְׁעַי שהוא לשון שבי טעם לרע על הכתות
וכענין הנה הרבה במקרא: ועתה אילו קרא אודט טעמי ה' כא
ספרים בטעמי ג' ספרים תלמים ואיווב ומשלוי נשתת עלי סודע
הבינה: וכן אילוקרא במקום שעלה שאלת פרćא או במקום פרćא
שאלה היה טעה בכולם יחר. ולפי שיש לטעם, שעריט
הרבנה והווקקנו לדעת עומקם: פֶּרְקָחַ הַרְאָשׁוֹן: להשכין
האותיות לדעת שכנס זה נעמת, אח' ה' שיוכנו בעיקר הלשון
ובנימת הכליה והוא ראש הקנה והשורש הלשון והן קלות מכל
האותיות ואון אדרס וכול להרגישן כל' הה' והא' יזומיט
אדם להדרישן ולא יתכן שהנקורה הנמצאת תחתה באס' מ' ^{ט'}
התקינה פורעת עיקך הה' שאס חמץא ה' א בראש המלה או יא' מ' ^{ט'}
באבעיטה וזה היה תחתיה קמץ או פתק לא יקר א ברגש: י' ק' מ'
והאלף נמצאת ב' מקומות כב' דגש: וחזיבינו לו א' ק' י' מ'
הסתה ר' דיווסף. תכיאו לחם תנופה: ויביאו לנו כיר אלהינו מל' מ'
דוערא. ושב' עזבזתי לא ראו. ואילו ד' קובלוס הראשונים ז' ק' מ'
וアン זולחט. ואעפ' לא' יתכן להרגיש אל' י' יש אותיז'ר ^{י' י' מ'}
שחתחלפות ז' בנו בגרון בער. פיר יעלז' יעלז' צלז' ובאלר ^{ל' מ'} ז' מ'

**IO. MERCERVS REGIVS LIN-
guae Hebraicæ professor, omnibus eius linguis
studiosis S.**

CVR A V E R A M ante aliquot annos edendum
fragmentum R. Iudæ ben Bilham de accentibus
trium librorum ^{ה' ג'}, interim dū sese occasio of-
ferret excudendi totius operis de totius Scripturæ
accētibus. Hos qui accuratè pertractarit ante Eliā
nostro tempore, ex Hebræis neminem vidi. Näm
Calonymus nostræ ætatis est: R. Iuda præcessit e-
tiam Kimhius & Aben-ezra, sicut & ab hoc pas-
sim citatur. In citâdis Masoræ locis & enumera-
dis, diligentia superat ceteros qui hoc argumen-
tum tractarunt. Accentuum tractationi præponit
canones utilissimos de tota punctorum & ortho-
graphiæ Hebraicæ ratione, non absimiles iis quo
nostro tempore Elias in Canticis assert. Hæc lice-
bit cum fragmento de accētibus trium librorum
simul compingere. Quin & post fragmentum il-
lud nōnulla supererant, quæ nunc tibi omnia da-
mus. Debes autem hæc omnia Mattheo Beroal-
do huius linguis apud Aureliam doctissimo pro-
fessori, qui vt antè fragmentū, sic nūc integrū opus
nobiscū candidè cōmunicauit invsum studiosorū
omniū, sicut & alia libēter impertitur è biblioth-
eca quā penes se habet, viri celeberrimæ & immor-
alis memorię D. Vatabli. Ea suò tempore excu-
denda actiā curabo, si hæc tibi nō ingrata esse intel-
lexero. Bene vale. Lutetia Id. Aug. anno 1565.

הוּא נגה נגה כהם אַעֲפָשֶׁן רֹחֵק הוּא שְׁמָה וְאֵסָה להכָּא לאָעָלֶן
 כהן הכהן נא אכוא אליך הוק והוּא בטל שְׂבָתָן וְאֵסָה נטצת
 הוּא נִזְעָה שאינה נקראת כלל בסוף תיבת בנין ו/orא בלק לא
 תקרי הביבה ברפי כי אס ברנש לפו שחהאָן איננה נקראת כלל
 ואסלא נכתבה אוטה יהוא בעוכת התיבת הויאיל והברורה נשבעת
 שם כרפה האות של אחריה כגן ועשית ברדי כל דום התנאי
 הנ רדאת בראחיק יש בו היוק בעוכתן דחיק שאברנו לעירל
 נס נתרחק החטט בעוכת השלישית הבאה אחרי המשרת
 נשבך עלייך כבללה להדר גיש והאות אשר אחרי יהוא כגן הוּא
 בנហבות הלבטים תעשה פְּלָא כורה שבה פְּה ו/orא אס תיבת
 אוטה יהוא גROLת ובאה אל התיבה של אחריה במקף והן פְּן ב
 אויאוונ כגן ואילאה אליה ואדרישה בה והוזמין לו נטעל שט
 חוק יהוא התנאי הדר : מפיך הָא כל פקום שיהיה נקורה תחת
 הָא בכוף התייררכיה יבטל בה חוק יהוא ותהייה דנס האורת
 הביבה לה כגן בחזירה בנקרי וכל אשר אתה בביתו לה גפני
 אומבע ו/orוב התנאי הָא כל מפיך זו בכוף התיבה האורת
 הדראשונה בין התיבת החשניה לה היא נרגש היובלט שטוח יהוא
 בנעה צוותינו בתהלה אלו פיקראתו ירוּת תבאניה והרומלון
 ברבן ב'ינכח עליה קו תחויקול הובון שלוי בה שאַעֲפָשֶׁן שטפקין
 זו הָס מפיך התנאי הָא כל מפיך יוד בסוף התיבת לאיתקיים בו
 בנעה יהוא ולא ירפה האות של אחריו כגן שרי גברתי אויל
 תערוצי ואחרי בגין ו/orומ ביר בנחר אדני בסיני בקורס זה
 הכהנה נותה בדור בזבן שהיא נקראת באז אבל אם היא נקראת
 כלא בוט כגן כי גוי גודל גוי מרחוק או נא לי וכל הדומ'
 לה חוק יהוא נווען בהן התנאי הָא פרבר על ב'אותיות רצופות
 וחן בעש' בית בות או שני ב'ך שנטחברו יתר בראש התיבה
 ויהוח תחת הראשונה שבא יכטל חוק יהוא ו/orונש כגן ויהו
 גבואה וחתפשחו בגנדי כטיל הלא כרכביש ו/orא היה תחת יהא עלי^{A.iii.}
 הראשונה במלך נתקיים כה התנאי יהוא בגין והוא אשא בנתולה
 זונח אולו בגהילו רעדו רדא התנאי הָא והט שבל פקום שיהיה

רביב: פרק ח'בנ, על אותן זהות יהוא ובלע' ב'ת' אויל אוניות
 יהוא אס היהת אחת מהן בסוף כליה ומלה עבדה בשרות
 יהוא מ' וזה הטעינה אהיה תחולחה אחת בין אוניותה ב'ת' ב'ת'
 יונאה אוניה האות ברבי ב'ן ק' ב'א'ק' ע'הו ר' בר'ין ע'הו ר' בר'ין
 פ'ת-ל'ק' פ. והדב'ין דמן' וושען כטיל היזען וזה ט שטטלין
 את הרפיו אל להדר פסוק ודרחיק ואתי כראחיק זובעיק האזב פיק
 זובעיק ירושתי אוניות רצופות שתחת הראשונה שמא נסית
 ו'ה' ג' מ' ויהא התנאי הראשון דפיך ביאדר כל זבן שעזה בין אוניות
 יהוא מ' אונת ב'ג' ב'ת' פ'ק לא יהוה כה לאו יהוא לדב'ורת
 יונאי ל' אונת של אחריו פפנ' הבקבוקה בוניהס בעין כ'ק'ל' ב'ן
 יונאי ע' ע'ל-ע'ב' ב'ה' ע'ש'ו ב'ל'ו-ז' וכל הום' התנאי ה'ז'
 דר'חיק ה'ז' שיחיה בתיבת יהוא אחר הבשרת ב'ז' ובתיבת
 הסטובה לה אין מלך קורם זעקה זעקה בס' ו'ה'ת' ב'ז' ז'ז'ב'ן
 אס איש בוניתן יותר בבלך אחר כ'ב'ר'יכ' ב'ל'וק' נק'ית בתקה'ק':
 ג'ה' ג' מ' נקלת בעז' ורונע' יתקיים בהן חוק יהוא ועוד אם אין בוניהן
 חוק יהוא להרפות וככל דום' וופע' שהרוק כפלת שאין בה
 טעם כל'ר'ל ז'ב'ר'נש פפנ'שiao תיבת שטי' אוניות ואינרא
 יבול להאריך אלא מקפת של אחריה וכדר'ניש כגן ק'ה האמר
 זה'ב'ן ח'י ו/orם' ואילו חטקלות אינט נהנות כי אק בהברת
 יהא'ג' ה'אל'נ'ה אבל ב'ז' אס און טעם הקרייה כב'ז'ת חוק יהוא און
 עליל'ה'ז אהירת כב'ט'ת'ן כי אס הפק'ל'כ'רו' ה'א תראה אשר
 זט'ל' ג' מ' הונדרתנו ב'ז אַעֲפָשֶׁן ר'חוק שט אינומדניש זבן נהג כ'ז'
 זט'ש' ג' מ' ואיל'ג' מה טעם שהברת'ז' ז'ז' וואיל' לא יהיה בכ'ז' התיבת אם
 ק'ג'ע' ג' מ' אוניה כתובה אבל הכרת האונשמעת בסוף הפלחה או כתובה או
 זט'ש' ג' מ' לא כתובה ולא עפ'ז' יש מקצת טילין הנדרשות אחר ה'ז' והן על פ'ז'
 זט'מ'ב' ה'ב'כ'ור'ת' ז'ז' ז'א'ב'ר'ה'ז' ז'א'ב'ר'ז' ז'א'ב'ר'ז' ז'א'ב'ר'ז'
 ז'א'ב'ר'ז ז'ז' ז'ה'ר'ז' ז'ר'ז' ז'ר'ז' ז'ר'ז' ז'ר'ז' ז'ר'ז' ז'ר'ז'
 ז'א'ב'ר'ז ז'ז' ז'ה'ר'ז' ז'ר'ז' ז'ר'ז' ז'ר'ז' ז'ר'ז' ז'ר'ז' ז'ר'ז'
 ז'א'ב'ר'ז ז'ז' ז'ה'ר'ז' ז'ר'ז' ז'ר'ז' ז'ר'ז' ז'ר'ז' ז'ר'ז' ז'ר'ז'

תורה על זו כתו נר שמר אמר עמד' והשתי נקודות נקורות
אחרת כלכלה ירו על יד באו ויאי אעפ' שאינה כתובה בנون
אsha אשת וכנה רכים שהיר רנייה להיות הסירה כתיבת
ונקרה על פי הנקורות ונ הנקורות הנקראת שرك שין
כווצות לפטה והנקורה שבתוך היור ירו עליו זו בנון קומו
זבעין הנהו יציא זה מתחם כבשלה חמלכות שיש בכוכות
זרבה זיאן נכתבות ועל פי הנקורות קריאתן. שער על הקוץ
הגיהול ועל הפתחה הגיהול כאיזה כקס ישבה הקוץ ובאי זר
הפתחה. תדע ותבע שגדנרים פגטילן את הקוץ. ואילו תן
הרוץ והשכלה והעקר' וכל תיבר' שכופה אי או נוח וע'
והרבוק לתינקה של אחריו. השער הראשון כל אותן המודגשת
בתיבה אותן של פניה נפתחת בנון הנל כתה שנר ונר ורומ'
זאש' האות ברפי אותן של פניה נקצתת בנון רנד שמר עבר
בשר' זבעין זה רנס מבטל קוץ של פניו. שער' מרד גדר על
השוא שבטל את הקוץ באות של פניו בנון תגריאס' זרעד
געלים גבעוניים כבריכון. בעבור השבאה נפתחת אותן של פניו
זבעין הזה נהג כל המקראי. שער' זה הוא המקף שהוא פותח
את תיכתו ונשפרק כסוללה על תיבת הסטוכה לה בנון מר'
האמיר סה נאסר מה בצע מה נאכל. והענין הזה נהג בתיבת
קטנה. בות' שתי אותיות בין בפתח גיהול ובין בפתח קטע בנון
זה בני החיה. וכנון פעם' שחתצתה כתיבה שהיא בתן אותן יותר
או לא יותר והם נרגשות בנון עשה פריני ארארה' כגען'
שאעפ' שאין בהן מלך וחוק ההן נרגשין הואה. והמשרת
בראש התיבה הראשונה. והאות בראש התיבה השמיעין
הוא ננקרת בשבא לפיק' היא נרגשת'. שער' ד' הוא
פפיק' ז שבתיכר' כין באמצועיתה בין בסופה'. באמצוע
ותיבת בנון השבאים הערכבים הטעים ורומ'. באנ' תיבת בנון
אוינו בני בנותי עני כי ורומ' ברמן ענן אחר כל שט הנקרא
כאלו' ולת הוא נקוץ' ואם הוא דרך חול בנון הנה נא ארני
הוא בפתח ואעפ' אין ולתו: שער' ז' היא שיבא בסי' גטמה
שמר זכר זבח זרע טמע'. והנקורה שיהיא באה בטיג' למלחה

ב' בראש התיבה וחתתה ש' ב' והאות האשנויות לה פה אודס' ז
עמיט' ז בטול שם חוק הזה בנון ואביבה בפרעה. אשר שמותי כפיך' ז
ויחנו בטדרץ ז ורומ'. ואשייה טלק' תחת החת בראש התיבה
יתקיים בו תנאי יהוא בנון אל ירא בפלזת. ויש בפין הכתאות
אחר ויהי בריש התיבת מקצתן ירגישו ובקצתן ירפו לפוי
ענין שיתכן לשון הקורא ויהי כשבע'. כשמי' ז בחזיאם:
פסלכו כראות בראותו כאשר ולפי ענין שיתכן לשון הקורא
להרניש ירניש לרופות ירפה. ויש פברא ז בלין' שאין להז
אמו' ט' עלילות אילו הטע מ dredגשין ואילו הן כי נאה גאה וחבירו' ירמו
באנ' ט' כפוך נادر. ונישעה ושבתיו בדרכ' ובירמלה
ונלאותי כלכל' ז בברניאל וחבך' ר' כתבת אלhin'. גרביה ז
דעלל' דת' בר' ז. ואין ארט יכול להшиб עליהן שכך הן פקיבלין':
שער' הר' ז. ב' מקומות נרגשת הטע כבל התו הנגשורה ז
והן וישומה תל עולם. ובתיו זגנובי נוברוא אלך' תלתיהן:
ובכל כתים שם לשון פירה בנון ויין כתים עשרים אלף' ושמ'
בתיים עשרים אלף' דכוות' גש' ופתח. אבל כתים שענן לשון
דריח בנון ובתים מלאים כל טוב' הניס את עכדרו' ואת מקנעה'
אל הכתים'. כולהן קפצון ואין מ dredgשין בחוק' כבל עדרו' ואת
בתוי זגנובי שאעפ' בן הוא לשון דירה הוא מרדיש' בחוק'
זנקץ' מפנוי שוש בו טשרה וטעם' ונראה באילו הוא ב' תיבות:
ויש שמוסיפין עליהן להרניש בחוק' ובתים מלאים' כל טוב'
הואיל שהטשרת והטעם' ייחר בתיבה. שער' על הרבgor' בטלאים'
תוכן המלה אותן יתכן להיות בתיבה בלי מלך וטלך' יתכן כל' לא
אות'. וככל הטעלים הם ז' והם א' א' א' א' ז' זוזא' יהוא'
מתחמת משלת אילו ז' הטעלים פון הקוץ' ומן הפתחה כסו עכדריך' עטך'
אי'. ועתף אלף' ויהא יוזא מן הקוץ' ומן הפתחה כסו עכדריך' עטך'
קשה. שאעפ' שלא נכחיה ה'א בעבריך' ובעמל' הקוץ' טוריעת
כאשר סוריע בקש'ה כאשר נכתנה. וזה ענין סוף התיבת:
זbamצע' תיבת טורה כבז' ז. הקוץ' והפתחה אלף' או ז' כטנו'
שמר זכר זבח זרע טמע'. והנקורה שיהיא באה בטיג' למלחה

נלסון היכור שלא יהיה שט ואות שלפנינו היא נקודה בפה
 בגין שברני ענני אבלנו המכני בלעדי וכל וזה שחויא לשון
 דיבור לנו אלו. אבל תיכה שהיא לשון שם בגין תולעת שמי
 הן נקודות. שער זו, הוא שיהיה התי בתייריך או באבעאו
 בסוף. באבעו ביער בגין שהיא התיבה שפואינה דיבור
 בגין תחתנה לשלוח שהז נחל וכלו וו והגינה באות הדינשונה
 פחת הוא מתחלף לבי פנים. פחת שהוא לשון בזוזק טעם
 לעיל. ואלה הוא לשון שלוניות טעם לרע בגין בתית יהודיה;
 ואם התיבה דיבור ואני שם בגין כה רהבי האות ההאשון
 קפץ והשני פה וחותם לרע ודוט. שעדז. הוא שיהי
 עין באבעו תיבת והטיבת היא שם בגין בעל בעד נעל נעדר וכל
 דוט כולהן בתה וחותם מלעיל. ואם הוא דיבור ואני שם בגין
 בעל פעל פעל ראשון נקוף והב' בתה וכל דוט. ואם התי
 או עין בגין התיבת והוא דיבור ואני שם בגין שבח ברוח שביע
 לך שבר ורע פרח הראשון קפץ והב' בתה יואטה עין
 דיבור בגין אלידע יהודע אלישע יואטה עין התי או עין
 אחריהן את שלפניהם קפוץ. וה הכל כל לתיבה שהוא דיבור
 ואני שם וזהו בגין אותיות הראשונה נקצת והשנייה
 נפתחרת בגין אשם אשים פורה כתה אחרן אבר שבר ודוט;
 ואם התיבת שט בגין אשם הוא בקר דבר שאין בגין לא חת ולא
 עין באבעו התיבת נקודה כולה קפץ. ואם יש לתיבה התי או
 עין באבעו התיבת נקודות כליה בפתח ברן ר' תיבות ג' אעט שיט
 חת ועין נאמצעיתן והם שבזאינה דיבור והן נקודות ואילו הין
 מחר גחס רוחב הוויה רעב וחותם לרע. ואם יש לתיבה התי או
 עין באבעו התיבת והאות האחונה היא אלין או הא כולה נקצת
 בגין נחלה שחה שעה רעה ובן כל שאר תיבות שיש אלין או הא
 בטופן בין זהן דיבור או שיש כולה נקצת בגין גרא אעה גנטה
 כרה פורה ווועט זאפה התייה כתן אותיות והאות הראשונה נקודה
 נפתחר קפוץ והאות הלאחרונה של תיבת היא התי או עין והוא שט
 ואני דיבור כולה נקודה גטה וחותם לעירן בגין פעם גרע

ג' רוח קפלח פצע קעח וכול רוף. אבל אליעו יוצא מתנאי וה שט
 הוא דיבור בגין צלע צפון הוא נפרח כולו ואס הוא עוכר כטרס
 ואינו דיבור בגין ובקלען צלע אל-צלע העצמי נקצת בקפלח קטן יק' אל
 בגיןה פלרע. שער ח' הוא הרבוק לפניו זה פירושו אם
 הצעה חיה עובדת במעבה והיא שם היא נקצת בקפלח בגין
 ואל הבקר והבשר והברק וכל דוט. אבל אם היא נקראת
 ונכברת עם תיבת של אמריה לא יתכן בה קפלח בגין ומלכ' בקר
 זכה השלים. ובתקק פגמים. ובשר קודש. מאבל פרעה
 עשתה שבתון שבת הארץ. בין שהוא בא בפרק בין שהוא עבר
 בטעם הוא נקר בחתה. וכל מלך וסיטן לארכרא קפץ בגין
 מלך י'. כלאך האלים. ואם אין סבוך לארכרא קפץ בגין
 מלך בא אל איוב. והוא מלך שלדבר כל פלה שנסדרת
 ונקראת עם המלה של אמריה נקצת בחתה בר פזיגטילו
 נקצת שהן נסמכין לשלא אמריה הנ נקצתן. ואלו הן כתוב
 כתתי ואולם הבסא שאר ישראל בשיאם בגעש. קרתה הייס. מצב
 פלשׂות. ומונת המלך. הנחת יהורה. ועשת את התבואה
 ובקצת את שבתתיה. ואת יקר חפарат. מתן ארם עתג'ן
 הפלן. ועור או ריעך כל לוו שהוא בראש התבואה והאוות
 של אמריה. היא אחת בגין אותיות אה' ה' ואותה אותן אה' ה'
 נקצת בחפלח. פתח הוי שלפניה היא נפתח בגין ומלכתה
 יתוקתם זכרה מסנשר ואברהם. אבל לא רבר יוצא מתנאי וה
 שהוא קפוץ מפני שהוא לשעבר יושב אחר שהוא להבא והואفتح
 עכוז על רגליך ואדבר אתה. ואם אתה אה' ה' נקצת בקפלח
 או בחתה והטיבת לשעבר הרע שעשו נקצת בגין זאברה
 זאתן זאשבע זאקרה. ואם היא להבא הוי נקצת בשלא בגין
 זאתנה ברית. ואברהם זאעשה זחהה זעמד זהיה זעלן זהו
 זמלך דוט. ועוד אשכולך עכל מקום שמתצעת תיבת שהיא
 לשעבר בגין ועברו ועברו ואמרו בגדו בתהו בררכיהם גברו
 גברו וכל דוט אעט שהשנא בא אחריו לא יטפל הקפץ ואפ'
 אה' היא כלשון ועשן בגין ורעה אה' זובני. ורעה זיריה

ודגליהם אבל את התובות היא להניא בלשונן ציוויכנו ונתק
רגיליכס. רחצז הצעו. בחרולנס כוולהון פטה. ובן אבדר
גנדה עבריה יוכן אברות בהרות נערת ורועל לשעדר ולא ובטה
בזה השבָא את הקבָץ. וכל ויעל ווחז ויעש ותעדל ותַ
כולחון פטה וכל רומ וטעם ליעיל. וכל וישב ותשב ויקב ותַ
וירם ונשב וכל דום קבָץ בר בן זו שבראש התיבה שהז
פתחה וטעם ליעיל. זיין אותן שתהא שווה דת' תזען בבעעל
פתחות כי אם הוא לבדה במקומות מועטין בנין וההר בקען
רחב למכ. וכל או קפץ זבלאך גס רוק פטה. וכל ואבל והוא
ויאקר ותאקר בולחון פטה וטע לרע בר בן חדר דטעל ל
תצעה פניהם עתאפר לו. ואבוי אתחנהה סוף בזוק בלחון פטה
וודרעה והבן אט באח הא בראש התיבת ובאה אחריה אך או
כגון העבים קעס הקובדים קאל הארכיה הדרשות האדים הע
האלהים הרועה אוטו וכלהו רום קפָץ. ואט באה הא בתיבה ס
האליעות משפט' האל אדריך האלהים אני הערדי שדאלואל
האותו לא תיראו ננקרת בטה חול רום. ועור רץ שחוא רץ
דיבור כגון והנה איש רץ לבדו הוא פטה. ואט הווא עני שב
כגון רץ לקראת רץ הוא קפָץ. וכל על ועל כגון על הנקרא
על האכפרת פטה. ואט אינו נסמרק כגון הווקס על בטל השט
כעל הנקפָץ. וכל עד זעד פטהחין. וכל חן ותגה הנכבר לשׂ
הקורש ולאות הא פטה כגון חן יי' לנו וכגון חן הבז'ו
השבועות ותג הכוכבות. והויזאין בתנאין זה הנקפָץ בר
ג' פטה אברו חג בעבותים ותג שבועות. ויעשו חג בזורה
רעורא לתנאי בה הקפָץ וטה פטה כל בהה בסוך לאילו זאטור
אחר קפָץ כגון בה אומר בה הארץ מה ראייתם אעפ' שעס
במקף עם אחת בג' אותן הללו קפָץ הוא ובתו ג' הוא כבב
מלכתה ברבן רץ חן סבוכין להא והט פטה. והט ארבע בא
שקל כסף ביני ווכינך מה היא. וראיתם אותה הארץ בה היא זב
וביימה היא. ואבר כה היא. ויאבר את האיפה. ובן ה
עוור באחת מזג טעם הוא קפָץ כגון ונחנכו באה. ואברתם ע

32
טחומי ווּתְמִ. וככל מה רארטיט דרניאל ווּרְאָוּקְפָּצְ' מה דרילואה
אהרידינה. ושמה כטקרדא רסביבין ללהת ועין זה קפָץ ואילו
הנֶּכֶה עבדו וקח לך ופה התאתי כי דלקת אחריו. כי מה עברך
הכלב. ואטרתך על כהעל כי' העיר בונק' ובה חשחן ואבר
ליה באה עבדת כי' כה חצאו בכיתו אחריו. זכל רסביבין ללהת
ועין זה כה כבר כן אילין ז' וועור יש מל' כה בקרוי שאנן כטוכין
להת תען והן על פי המפורת. ובכל מקום שתבעא כהה אבא
או במשרתת אוו בותוג הוא כבעט בלפתה והאות הכא אחריה
נקראת ברפי כגען באה לירוי זכלאות הכא אחריה מה פטה היה
נדנטתכגען באה נדרבו כה נצטרק כה הנאר ויר תאבר פטה
וירונבריך' נעשה בה העשה וכל רום'. ווער הבז' נבל' מקום
שתבעא את אה' הער כתייה ואחריה אות הברגשא או ננקדת
בשב' אלא תחכן אותה את אה' הער שתהא ננקדת כי אם בפתח
לברדו או בקמץ' לכרו. כגען אחס אברך בעלים עטס עכבר' חרבו
הרבנו רוא יתכן להיות כה חטף פטה אבל' יתכן להיות חטף קפָץ
כגון צברכט ארכחה קתפקדו הנלה. ויש סופרים שאנן כחברים
חטף קפָץ באוט אס בא שבָא תחת אוט הספוק לה אלא נוקדים
אותה בקמץ' לכרו ועשין ארכחה רחבה אבלה בשילה. ולא א
יתבן בעני להיותכן לפוי שבצענו אבלה בשילה נפסורת ולט
רכות' ואס כן הוא הלא כצינו כפו כן ננקדר אקלה וסַקְמָתָה פַיַּע
בקמץ' לכרו. ועתה נסתהר הטעורת. ווער קרבנה אל גפשי גאנלה
טצינו נפסורת ליתדכוות' ומצינו עור קרבנה שנתה השבע שננקדר
כמו כן בקמץ' ליפיכך נראת בעני שיתבן חטף קפָץ באוט אעפ'
שהאות השניהם לה ננקרת בשבָא כרוי להחריד כין להבז' בין
לשעט' ובכל מקומות שתבעא ארבע נטקרא בין אטנהת' בין סוף
פסוק גולחון פטהין. זכל הוהה היזא פטה' וכל החר העס קפָץ
כל נכבדר וככבר פטה' וכל קפָץ ובקמץ' וכל חק' שתווא לשון
רונגו פטה'. וכל לשון קרייה קפָץ בר בן חדר זיל'ו פטש הערת
רכחה דגנותא עכיס'. וכל שקה שתווא בכ'ו שם כלו קפָץ וטע'
ליירל. אבל' שקה וכקה עטהו שם האיזו הראשן בטה' והשנוי
B.II.

בכל המקרא. ובכל מקום שתחמצעה חת ועון בתיכח ואחרי
הא בסוף התיכחה אין אותה חת ועון מבטלת את הקטע אשר
לפניה בנוון ארבעה טבעה פולחה וכל רום. תנאי כל וכל את
שהוא בא בטעס או בכרשות הוא ננקר כל וחולם ועת שהוא
בא בכקע עם התיביה שלאחריו והוא ננקר כל בקטע בר
מן בא עט שהן עומדין בכרשות הן ננקרין בקטע וזה כל אטי מיל' יט
ריש שנאווהו. כל עצמותי תברנה ואין ולחם. וככל סקופס עלי לא
שתצוא אל הוא פתח. וככל יוד זו בסוף התיכחה האורית אשר
לבעה מה ננקרת בקטע בנוון אליו בינו עינוי יכינו.
וככל הנך עט עטן וכל רום קטע וכל ברוירוסף בנוון
ויעבר יוכף בר קטעין. וכל קרו דבלעם ויקר אליהם אל כלעם.
וככל פרוי דבלק וועל פר ואיל. וכל בווי רמשלי' בו לרעחו חסר
לב. בכדרוי דקהלהת כה שהיה בכר היה. קלוי ודרניאל קל קרנא
כשרוקיתא. קל טן שטיא כולහון קטעין. וכל און פתחין בר
מן חד זקע קטע ובותה האדים מן הבהבה און. וכל עון יון פיס
ברמן אנתחת וסוף פסוק קטע וככל מקום אנתחת וסוף פסוק
קטען בר כפוקת סקומות בכל ספר וספר שהן פתחין והם הטע'
בספר בכל ספר וספר. אנתחוות דבראשית ובפתח וסימן זקע
ותקח פדריו ומأكل. לוט הפתחה. נאפר וכילנרט. אל הנגר אס'
ותהר. יונדר הילדר וינסלא. ויקח את המאכלת. ויקם וילך ויבוי
הנה נא וקנתי. ויזא יעב כנאר שבע. ואחר ילודה בת. ויבאו
על העיר בטח. בבקיר יאלעד. כוף פסוק דבראשית פתחין אס'
ויבנין ותחן גס לאישה עבח ויאכל. ויגת ופיט. אני ברחת.
את ברית הדר. הרעה ובתי לאכרהס מצחק את רבקה וילך.
וגעהה וקנו. קחם נא אליו ואכרנס. נרכות שדים ורחים. אנתח'
דאלה שפורה.فتح ג' וסימן. ויאבר כשה בן דברת. וירט
חולעים ויכאש לא תהיה לו כנושה. כוף פסוק פתחין אס' וסימן
יאכלבו נקש. לא תשיכון עליו נשך. וארת בנרו בנוו לכהן.
ויקובו לzechן. ורחתמי את אשר ארחה. אשר שברת. אנתח'
דויקרא.فتح ג' וסימן. קרבכת תכיאגה. וכל כנעה כלולת.
B.iii.

קטע וטעם. מלרע. וכן ימרא קטע וטע מלייל. כמה חזו
הראשון פתח והב' קם וטע מלעל. להכח ולכח בין רגש ובין
רפוי כוין קטע. זומס הוא רגש טע. לעיל. וא-ז' הוא רפי טע
לרע. זורה אודיעך תנאי זמה רפי ולכח ונש. כי' זה בקום
נכשר רגש וכאי זה פקום יוכשר רפי. אם הנפרק לג' אחות
הזרען בנוון לכיהו לכה העליתנו. לכה עלייתס. נרבען הרגש
והן למלה הרגשנו. לכה הצעתו עבריך. לכה אירא זימי רע.
לכה היה כאובי נצח. למלה אכבה ארצת. וטע מלעל. וב-
הנספק לשאר וט' אותיות רגש בר פן ב' אותיות רגשון והן
לבאה זנחת ותמאס. לכה שכחתנו. לכה שמתני לכה פגען לך. כל
לכה רפי טע. לרע בר פן חר לכה שבתני רגעט. לרעט. כל
ספוקה לא בסוף התיכחה האות הקדוצה לה. היא נקמצת בנוון
ארכה רחבה ירה. אפה וכל רום. אבל אם התיכחה ניכרת בנוון
ונקראת עס התיכחה אשר לפניה בנוון הלא ארזה נובה. שבאים
היא נפתחת והטעס מלעל. ועור הבן כל פקום שתבזא ש-ב-א
בין ב' קטע' בנוון יוך שרך לבך חפטך בקרך אביוו יהירות
התיכחה לשון עשייה כנוון אשר קרע בדרכו הוא עשך לא. ובטל
הש-ב-א הקטע אשר לפניו באלו וכל רום. ועריך הקטע אשר
לפני השבאה להיות בטעת מתחן. אבל אם יצטרך דגוזש ע-
הש-ב-א באות בנוון לבך וחוותה לו לאיתכן הקטע שם. וזהו
טעמו שלדבר אסתוציא אות ר' שכסוף באלו הנוכרים לבעלת
ותשים בה אורית בנוון ידו יורה בקרך בקרך לבבי
שר. חבתה און ש-ב-א בת'בה ותקו וSSHFTO להיות קטע' שאין
באן אחת כה' רברים המבטלין את הקטע אבל לבך והרות'
לו אם תוציא אוחז' בשם ותשיםנה אחרית בנוון לבחו
לברך לבבו לברכות הרגש עובד במקומו והוא אחד מ-ח' דרכirs
ה活泼ין רקטע'. ועור אס תעשה התיכחה הזאת לשון נקבה
לבך הרגש עופר במקומו ואלו התיכחות הנוכרות לבעלת
אם תעשה אוחז' לשון נקבה בנוון יוך לבך בקרך א-ז' ש-
שומ עלילות ח' רברים活泼ין בון את הקטע. ובן הלוון

בשtan וחרבנה . את כספך לא תתן לו כנשך . סוף פטוק פתח
חר או מן השתי או בן הערב . אתנה דכבר כמי כתה
וסים' ובנחרת' יאסר . נשינו נפינו יהו לנו . זאת מצוגה הפת
וענו אשר וענו עבר אתחנה ראללה הארים' פטה' לוזים' אש
שברת על לבכם ועל נפשכם . באهل בועד ואצנו . על גוזלן
ירחף . סליקו להו אתנה' סוף פסוק' פטה' רתודרי' . אתנה'
דייהושע פטה' ג' וסימן ולחתה פון הדרס' . וופעדו בני ישראל
טעל נחרט' . ויתנו המכני לפס' . אתנה' דשנרט' ב' וסימן
יושב צפת' ותאלצחו' . אתנה' רשפואל פטה' יוד ובין בעלהה .
ראשית הדרס' . ואון וחרפם הפער' . גלית שבוי כנת' פרשעים
וואר רשייעו אסר רוד לאביגיל' בין השלל אשר הצענו הלאלים
על השל' . ויען אל-ב' יונתק' . ווט שבוי' קדצ'ינט' . וחלך לckerה' .
מלך' ב' עז' ויקרא עליה ויאבר' . כי לא פטה' . ווינט'ו' . עשו את נרגנ' .
אס' עז' אתנה' רישעה פטה' ; וסימן ועינוי השע' ההלכים לאט' נעריות
וורטשנה . בטחו בוי' ערו' עד' תלדו' קש' . החקיר לכנון קעל' .
והזיקות לאריאל' . ועפר רגליך' ללחכו' . יعلا הרט' . בראש' א'
תרחנן' . אתחנה' דירכיד' פטה' ג' וסימן ואמרתם נאלנו' .
פשובנה נצחרת' . אתחנה' ריחוקאל פטה' ג' וסימן וידי עס הארץ
תכהלנה' . בן ארם האנה' . בחרב תהרננה' . לנו היושבים לכתה' .
ולכון גו וחבידיו' . אתחנה' דתרי עשר פטה' ה' וסימן רחפה' .
וחכנו' כוכתדור הנופלת' . אשר כספרד' . על מרשת גת' . וסדר
בהתורות ייחיתן' . ויריו תבצענה' . והנשיט השכננה' . אתחנה'
דמלחים פטה' מב' אספדרה' יודעו וירעו וויט' חפיאורה' . שיטני'
שאלתי' . רבת ריבבה' . וכצלעיו' . ישימחו שלום ראייה' . עורתה' .
עור' . בכט' . יכברני' . הרכנתה' . רעשה' . תשכונן' . נהר רבנו
בצורה' . חרפה' . שייתכו' בחצריך' . שמרת' . ואני' לפניהם' לבנות'
דעו יושט בשפטוי' . מכל' הצלחה' . נשאטו רבת קדכאל נכרכ' .
תרחק שמע הלויות קוסאל' . אתחנה' ראיוב פטה' . וגוטיפן' הווע
יחשכו' סCKER ורחקו' בליה אחת פנו' . יושני סיבור' ישאו' כי אבר'

ננקו בטנוּאַל בר מין ד קמָאַה הַלְּדָר בְּנֵי שְׁשִׁי לְיעַקְּבָּן וְעַלְּטָבָּן
הַקְּמָעָבָּן זֶה עַלְּאַחֲרֵיכָן קְרָבָּאַתְּוֹבָּן לְקָבָּבְּיָכָרְדָּה בְּנֵי קְנָהָן
פְּרִיזָן וְכָן שִׁיחָנָן לְהִוָּת בָּוָה אַלְּהָנְקָרָא כָּבָן בְּנֵי בְּנֵי
בְּנֵי הַאֲוֹר וּבְנֵי הַחֲשָׁךְ כָּבָן שִׁיחָה כָּוּ טָעָס אַו כְּשָׂרָתָן וּבְנֵי בְּנֵי
בְּמַקְפָּעָן נְקָרָבָּעָרָי' . וְעוֹד דָּעָוְרָאָז שְׁכָל בְּקוּס שְׁתְּצָאָה הַן בְּכָל
הַבְּקָרָא וְהַאֲנָקָר בְּצָרָי' בְּרַבְּנָהָה שְׁהָן נְקָדָן בְּבָנוֹל' . וּבְנֵי בְּנֵי
הַנְּעָסָכָל בְּכָבְיאָה יְקָוָס . הַנְּעָסָכָל לְבָדָר יְשָׁכָן . הַנְּעָסָכָל כְּבָשָׁוֹת
דְּרָכוֹ . הַנְּעָסָכָל קְרָבָּאַתְּ . וְכָל דְּסָטִיךְ בְּלַא אַל אַהֲרָה דְּכוֹתָן נְקָדָן
בְּבָנוֹל וּבְנֵי בְּמַקְפָּעָן עַס הַתְּבִהָה שְׁאַחֲרָה בְּאֹתָה הַרְאָשָׁוֹנָה
שְׁלַתְּמִינָה' . וְכָל שְׁהָטָעָס נִיתָק לְאֹתָה הַשְּׁנִינָה אוּ הַשְּׁלִיטָתָה הַאֲזָנָה
נְקָדָר בְּצָרָי' בְּנָנוֹן חָנָה' . וְכָרְךָן הַן כָּן בְּנָהָג שָׁשָׁ פְּנָן עַלְּשָׁ
הַשְּׁעָרִים הַאֲלָה נְקָדָר בְּצָרָי' כְּפָנִי שְׁהָטָעָס הַכְּבָוק לוֹאָנוֹ בָּא
בְּאֹתָה הַרְאָשָׁוֹנָה אַבְל שְׁשָׁתָהָה שָׁנָה אַו הַיָּא נְקָדָר בְּבָנוֹל בְּפָנִי
שְׁהָטָעָס בָּא בְּאֹתָה הַרְאָשָׁוֹנָה וְכָל שְׁשָׁ כְּשָׂרָה וְאַתָּה הַשָּׁשָׁ קְבָץ'
קְלָטָח' יְקָצָע' . וְכָנְדָרְקִישׁן כָּן הָוָה יְשִׁיבָה' . יְשִׁילְנוּ אַב זָקָן' כָּה יְשִׁירְלָכוּ
בָּנִית' . עַל-שְׁנָדְלָע' וּבְצָוֹרָה' . הַנְּגָה וְאַתְּ קְדָנוֹתָה כָּן הָוָה כְּיכָבוֹ
שְׁעַר בְּנֶפֶשׁוֹ כָּן הָוָה . וְנָס לְקָתָת לְנוֹ הַרְאָוֹתָת לְתַתְלָרָה' .
כָּטוֹן הַוָּאֵל שְׁהָטָעָס בְּאֹתָה הַרְאָשָׁוֹנָה וְנָס בְּלָקִים כָּבָן כָּן
כָּל שָׁס שְׁבָפְקָרָא בְּצָרָי' הָוָא בָּא בָּין דְּבָוק וּבָנָן אַיְנוֹ דְּבָוק בָּר
כָּן ז' וּפְוִין וַיְקָרָא אַכְרָס שְׁסָבָנוֹן . עַל שְׁסָבָן' . וְנָס שְׁסָבָן
עֹז הַפְּזָנָה' . וַיְקָרָא אַכְרָה אַתְּשָׁס בָּנוֹן . פְּהַשְּׁבָוּנְהָשָׁס
בָּנוֹן . וַיְהִי שְׁסָבָנוֹן הַבָּכָר יוֹאֵל' . וְכָנְהַבָּס מְכֹורִין בְּבָשָׁוֹת וְכָל
שְׁסָוֹת וְיִפְרַת בְּצָרָי' קְבָץ' . וְעוֹד הַכָּן כְּוֹה הַטָּעָר כָּל בְּקוּס
שְׁתְּמִיאָה תְּלָךְ יְלָךְ תְּלָךְ יְשָׁבָה' שְׁחָן לְהַכָּא כּוֹלָהָן בְּצָרָי'
שְׁאָמָת' . מְאָלָל נְקָדָן בְּנוֹן וְהַוָּה' כִּי יְלָךְ עַלְּעַלְּנוֹ . תְּלָךְ לְכָטָח' אַשְּׁר תְּלָךְ לְךָ
שְׁרָה' . כִּי מְשָׁבָכְלָה לְלוֹחָוָס אַתְּ בְּוּשָׁל' . יְשָׁבָכְלָה בְּרָד וּבְלָוָס' נְקָדָן
בְּצָרָי' . וְאָסָס נָוָהָה זָוָהָה זָוָהָה זָוָהָה זָוָהָה זָוָהָה זָוָהָה
לְשָׁעָרָבָן וְתָלָר שְׁרָה אַשְּׁתָּרָאָן . יְמָלָךְ וְמְשָׁבָכְלָה זָוָהָה
וְלָרְכָדָן . וְשָׁבָבָבָן כָּרְזָן כָּרְזָן . וְכָל דְּוּבִיהָן הַרְאָאָשָׁן בְּצָרָי'
וְהַשְּׁנָיִן בְּסָגָנוֹל' . וְאַס תְּמִינָה הַתְּבִהָה לְהִוָּת לְהַבָּא אַעֲפָ שִׁיחָה אַו
בְּרָאָשָׁן

אותם אמצעי אתנה' רטשלי פוחז' א' וסימ' לנכל' וחתועף שדה.
תשבענה' גולה חציר' ענויים בארכ' לעולקה' שבעה מיס' •
עורבי נחל' אצבע רגזה ארץ' אתנה' דקלהת מהח' חור מקופך
אל תהנה' אתחנה' דאכתר בת' חד כשבורי ה芬' אתחנה' דרניאל
פתח' יט' וטומ' הבלער לנטויה אול' ודרעוווי ר' כס' דו' פרולא
להוא בה' יוכנהן חספ' יכול לשיזוכתנא' וודחליננו' ירחין תרי'
עשר' קל' מנשביא נפל' ורברבני יבעון' לרברגבנויה אלפ' לבית
כשתיא עלרט' יופשרה להו רעוותני לאחרן הב' ולדא' ירעון
שבחטה' רשבטה' על' גכה' אי' העקרוטן קרפה' ועשה אל'
תאחר' אתנה' דעורה פתח' ד' וסיט' ולהיבלה בטפי' ורחב' בשאר
בשפא' ורזנה לא מעבר' דו' יפליך' ליטנתן כי חתן הוא לשכינה
בן ארוח' א' שלמו' כחלקות קפלץ' ופתח' עתרה' אבא שרימושי
צורי' וסגול התחתון ואט' כחלקות' כא' זה ענן' יתישבו
שניהם' עתרה' דע' והבן שבל אל' שהוא קורש הוא ננד' בצ'רוי'
בן אל' גנול' ונורא' האל הנדול הגיבור והנורא' גנס' הא' יט'
לשון חוווקאו בלשון אלה' בן' אל' גנוס' יש' לאל' ידו' וכגן' ינכ'','
את כל הארץ' האל' כולו' הנדר' אט' הווא' יזוק' דן'
לשון מסרת' בן' אל' הבקר אל' אהיל' פוער' וכגן' האל אדריך' ילי' נט'
ואליך' הה' הנדר' בסגול' וכל ארץ' שהוא עוזר' בטעם' או'
בכשרת' הנדר' בצ'רוי' בן' גנונ' ועשית' את' חצ'ר' הפשגן' ואחרת' שמעט' גט'
פרז'כת' הפליך' את' השכנים' ואות' הארץ' . ואס' הוא בא' בסקס' יאצ' ק'
עם התיבה של אחריו' בן' גנונ' אט' הדרון' ואות' ברכו' את' הכבורת' צמות' לה'
הוא ננד' בסגול' בר' פן' ד' שאע' שען' עובדים בכשרתו ואילו' פיע' מון'
הן' את' כל' גנונ' יראת' את' ארט' נהדרין' . את' גאנזון' יעקב' . בון' טלי' ק'

19

בראש התיבה בן' גולך' ווישב הואיל' שהו' ננד' בתשבד' א'
נשבעת המלה להבאה ותחבן להיות בולרד' בז'רוי' . גם פלא' וכלי' ע'
אשקללו' . ומברא איזקתי כוות' קט' ולהבאה אבל' ותרא' באר' כיס' מילך' ק'
הנראה לשעבר חציו' בז'רוי' וחציו' בסגול' . וכל' אילו' התיבורת' יאצ' כ'
שהם לשעבר התעם מלעיל' . ואלו' שהן להבאה הטעט' פלרע'.
אבל' ותצא תצא ותזא יוצאי' כתנא' וזה שאפי' חן לשעבר חן
ננד'ין בז'רוי' . ועוד' אודיעך כל' אומך' אוכל' אוכן' שט' בן' גנו'
אין אומך' ואין' אקל' בבקש' תשבירני' אוקונה אוכן' ורומ' ננד'ין קלא' ט' נכל'ס
בסגול' וטע' לעיל' . ואט' התיבר' לשון פועל' בן' גונ' אומך' אנו' ב' שע' כה'
מעשי' . צרי' אוכל' לשובע נפשו' . נויה' אומך' אט' הדרפה' וכט' קליס' מל'
הروم' להן ננד'ין בז'רוי' וטע' לרע' . ובכל' מקום שתבעת' תיבות' מאנ' ק'
לשון ציוויל' הבא' הא' בסוף התיבה בן' גונ' צעה' ישועות יעקב' הטוב' לאט' ק'
בעיניך' עשה' בנה' לך' בית' יראת' אנט'י' חן' וכט' דוטה'ן' ננד'ין
בז'רוי' . ואט' נספה' על' היס' את' מאותיות' איט'ן' בראש' התיבה
בן' גונ' אעשה' אבנה' ארא' אצ'ה' הייעש' בנה' ירא' אצ'ה' יצ'ה' יתעשה'
התבנה' מרא'ה תזעה' . נעשה' בנה' נרא'ה נצ'ה' הה' ננד'ין בסגול'
ובכל' רום' . ואילו' טע' לרע' . וכל' לשון' בעשה' בשקה' פקנה' פראת'
אם' הוא' ננד'ין לתיבה של אחריו' בן' גונ' בעשה' תרע' . פשקר' . שע' יט'
חמלך' של'בה' . בקנעה' עצ'ן' ובקנעה' בקר' . קרעה' ערדים' מעל'ה' קמע' ,
כנעה' . בקנעה' לפ'לך' . טוב' ברא'ה עינ'ים' . עה' בשבים' וער' ינלי' ק'
או'יס' . ככה' איש' . מט' הרואן' ככה' שבעון' . מטה' אהרן' בתו'
בטות'ן' . אוילו' וכט' רום' . ננד'ין' בז'רוי' פפני' שחן' ננד'ין' ננד'ין
ונכברין עט' התיבה של אחריה'ן' . אקל' אט' חן' עומדרין' בפני'
עצ'ין' בן' גול' בעשה' . והן' הבקשה' ורא'ה' פרא'ה' . ולעברין' לנט' א'
בקנעה' . וארבע' עצ'ן' תחת' הקשה' . פרש' בעלה' . והוא' יושברת' נילאי' א'
בירושלים' כמשנה' . נחבד' לבראה' . כי' אנו' יוי' ככה' שני' הבוט'ם' זאמט' גט'
וחצ' הבטה' . וקח' פאות' בטה' בטה' . כי' און' קרעה' או' חולק'
עד' של' לברכ'ה' . אוילו' וכט' רום' ננד'ין' בסגול' . וכל' מקום שתבעת' צעלר'
יבעיר' . ושות' את' בון' הבקר' . בון' היישרא'אל'ית' . וארכ' וכריה' בון' יקל' ק'
יברכיה' . זכריה' בון' שלביב'ה' בון' יאיר' בון' שטמ'ע'ן' . את' בנ' כשלים' יקיח' כל'
בן' ננד'ין' . ואס' הוא' בעקב' בן' גונ' בז'ר'א'ה' בון' קע'ה' הון' הוא' יקיח' ע'

C.i.

גנקרין כסגול בר מן ה' שהן ננקדרין כצ'רי וכל אביה דתך ע' א' אלה וודבריהם. מ' מלכים תחריו עשר' לד' דבריו היבטים. ח' תילים ק' קהלה. ע' עורה. דכוות' ננקדרין בעדי בר מן ב' שון גנקרין כסגול וכולהון ננקדרין כמספרת הנרמות. וכל קדרין גנקרין בעורי בהן מחד שהוא בסגול ובמנש האות שלאהדו ויאבר הניתן נא-ארעי סורז נא. ואין זורה זובל מוקם שתבעא את באצע תיבח ואחריה חת או עין והן פוף היבטה. בנון פובט השבע זרע ברע שופע כותח וערת דע שאותה אונת אשר לטעלהה סן החת והען גנקרת בעורי מעני הבחרת האלף המפוצעת בינוותם. וכל פס שכוף התיבה וזה גנית הטליה בנון בביבס לה היא משמשת לسود התיבה וזה גנית הטליה בנון בביבס בינויים עליהם עלייכם. שמכם רמכס ושבקתם ולקקהך ועשיקתם וברקתם הן ובן דום גנקרין בסגול. אבל אם האות הקדורה למס שבסוף התיבה היא יסוד התיבה בנון ויברכם ביום זה הוא. ואני אברככם. כי תשפטם. עפרם חומת תקניהם וכל רום גנקרין בעורי ואלו ט' לרע. אבל אם התיבה ואינריה דיבור בנון רוח גנקרת בסגול וט' בלועל. ועוד אוריעך כל מקום שהמציא תיבח והא בתיהה בנון הראות זראה העלות האסף האכל ואבל. שתה נס אתרה והעREL הויל והן לשון פעל אעל שאותה היא משמשת ננקדרין בערי. אכל היא אמליך. מ' משמשת למילה שהיא שם בנון התקבון החרטה. הקלשתי העREL. הן וכל דום גנקרין בסגול. עוד אם הוא תפואה בנון האבול אכלנו מן הפלך. האנכי הרויר. האנכי לאבץ שיתוי האבור בות יעקב. האמור תאבר אלהים אני נס אל גנקרין בסגול. ואם אותן אלה ה' בא בראש התיבה והוא גנקרת כחטף פתח אותה היא הקדוצה לה גנקרת בסגול בנון העליתנו פדרמי כה. פדרמי כל זמן שתהייריה המלה היא פרווה כנון איזץ ברע פדרמי כל זמן שתהייריה המלה היא פרווה כנון איזץ ברע רע והכן כל זמן שתהייריה המלה היא פרווה כנון איזץ ברע שהוא לשון פרכיהם אבל זמלת שוויא לשון ברכה כבוי וברך לא אשיינה. ובזע ברך. הן קפץ' וט' לרע. וגם גשם ברך.

בקבץ נורא' וויהם בסגול הנפתח ונתחבר עול ורעוו בסמיינה עם קרבן וחביריו כטו בועל רכלהך' ומזאנו מבון מהשבות יזען אונך' ובין תוך' אל תוך הנערת הוה' והתבונן שמאכ' בכוא שספועל על בשקל ארץ ורעוו והותה שלישית אותיותו הות או ען תחלנה האותודית השניות הקורותות לח' וען ספתח קטען לפתח נרול וטע' מלועל ככתחה כנון פתח בקח פרח צבח רוח רצח ורחת זרע רגע רשבע בעז שבע פצע פטע שבע שבע ונלה אליהם אות ה' באירועים כקובות כמו סלה' והיה עקר העילם האלה נתחוו, בסגול אבל לסען בלאם באחריתם שלשת אותיות הלאו ח' וען והוא נפתחו האותיות הקורותות אליו בספתח גרול והאותיות הראשונות בסגול' ולא יסרו מבניינם בלבד נאתח' זכוף פטוק ובווא קמוץ' בענין ארץ ורעוו כנון זונע זרע אבל וכבהו בצלצלי שמע החון ננקרת עלי' סוף פסוק ננקר בקבץ נרול וכבהו בצלצלי שמע החון ננקרת עלי' בקמץ גרול עכור כואה כאתנה' וכמושם הזרק שמה' הרישע' ען כואו בסוף פסוק הרש קבץ' ומלועל ועיקרו הרישע' ובמהו זעה קזיר כמו נטע כל אלה מלועל ואיל הטע' מלועל כי אט בטהובה כנון זיך זינקב' אל בתקה הבית' ויגר אבונו נחרכה' גול גול אח' ויש אום' ועדו בקמץ קלשנוי' ראיו היה וחוות נקור בכגול בעוגד כתיבתו לפלשתים' וכבו כן ירח יטום ספוק' ירח מוכדרת על בל' ורח' וכן בשבות כבד לב פרעה' עט בכר ען' ערל וערל שבקות' אעל לב וערל בשר וויכן ין' אלהי' את הערל' בקדר בנונן בעל' וולדלע' הקשכני' על צלע עזון' ואל הטהה וחחשוב וצלע הנק' סבור וטע' מלועל אינו כי אבס' לרע' וגפר' לפי שלא יעריך' בידך' השבון ארבע עשרה עד וצלע' קרייה אחת' ונק' קרייה אחת' גicut קרייה אחת' קרייה אחת' ומבלו כתיבת ירך ובתני' היהת מחלת אותיותיהם קבץ נרול וקבץ קטען כמו לבן קבוק אל ירך' ולבתני' השנית' גבר בקע' זונר' כוה' או' בגול' וגס אילו הטוליב' און' וטוק עול האל' והה' וחען קמצין

אמיקו כט'

קקלת' קא'

יאשי' גא'

אלט' גא'

יקלו' ט'

קיוקול' כט'

יאשי' גא'

מלכ' ק'

אצל' כט'

יעומ' ג'

שאות' ט'

קיוקול' מא'

יאמי' ג'

אמיקו כט'

יקא' ק'

את התורה הותה שהיה עיקד' להירח דגשין כמו רבר סבר' ונאו רבין בעבוד שאין יכולן לתרגם והם פעלים שעברו' וכן תצא הבעלים שעברו שאין אותן ה' בכווענינה' כנון דינר סיינר סיינר שיגר ננקר' בסגול' כאשר בא כאתנה' C.iii.

או סוף פסוק שמן ננקין פציגי' ווש אוד מום בפקדא אש-
בא בסגול אחריו הודהאי' ונקמץ בז'נו. ועה היחיה יי' א/ה/ז
באשר דבָר ביהושע' ואין ווילטו. ואם הט להבא נקמץין בפייה
במו רכבר שבר ספר יואם אותן גת הַע מבעצע שם בנוון שחת-
פאן בער טהר טהר פהה בער שחדרין בון להבא בון לשעב-
נקדין ביזרו'. עוד אודיעך כל מלה שהוא לעון נקבת בנוון
עופרת אוכלהן הן וכל דום' ננקין בסגול בר בון אהנאי' ובז'ן
פסוק' שמן ננקין הראשון בקחן נרול והשיני בסגול' בנוון
והארץ לעולם עומניאת. כאש אוכלהן. ויש מיעוט תיבות שמן
יווצאי' מתגאי' והבונ האבלת אמרה קהלה' לדרת' ותהי'
לו לאומנערת אעל' שבאי' אהנחרין' וכוף פסוק אינן יויצאי'ן
משיטוון ונקורותן בסגול וגס לילכת כמו בון ננקין' בין אהנאי'
בין סוף פסוק בר מן חר סוף פסוק והוא ננקין' בקחן נרול'
שם הם שגים לילכת ואין ווילתו. ואס חמצעה הת או עין בפאצע
תינדרה' כמו הנשפטה הנוגעת בזורה' וכל דום' ננקד' בפתח
נידול ווער דע ווילן כי אקרדא אבעל אשטור בפקל עס-
אשבה ארעעה אלה פתוחית בסגול' ולאה קבוציס צאי'ר לטען
האות השוכנערת' כהס כי עיקר אשבה ארעעה יעיב ירע' ויכל
ארם להוציא מבוינהן השבָא בהרכבה עניין לפיק' יתבן להיות
נקד' בער' ובנעא להוירות על האל' שהוא שוכנת' ודע כי
אותה יוזא' המה אותיות השיבון ואולם החל' לא תשוכן כי
אם בסוף התיבה כמו ער' ומעוקר אקרדא אבעל אשטור אין
ארם יכול להוציא שתוכן השבָא אם אותן שויין באה' בראשין'
ולכך יצא האל' במחירות ונפתחת בסגול באילז אבל פאשכה
אערה אעל' שאוט איתן באה' בראשין' ארם יכול להוציא כתובן
השלא' בנוון אשב ארע' ישב ידע השב' הדר' נשב' נדע' ולפיק'ך
הן חלוקין' וזה מוה' וכל אליך' בנוון עלייך' שוכניך' בפין' עיניך'
לעווריך' שהן לשון זכר ננקד' בסגול' ואם הן לדון נקבה בנוון
בקח' שערק' הן ננקין צאי'ר וכל אלה' בנית' עלה' פניהם' וכבר-
דום' נפחה' בסגול' וכל מלה' שתחמצע או' בסופ'ה' בנוון עיניך'

שנינו וטוי' בני חמי' הן ומכל דום' ננקד' ביזרו'. וכל תיבת שווא' נו'
בכופת והויא בפקל חוק היא ננקד' בסגול' בנוון אבקנו אשירנו
אייננו הן וכל דום' ואם בפקל הרפה בנוון ער' בויאנו עינינו
ערינו עירינו שטינו בינו' בנותינו הן וכל דום' ננקד' ביזרו'.
וастה בעא נה בסוף התיבה בין' שהיא בפקל חוק בין' שהיא
פקל הרפה הן ננקד' בסגול' בנוון אייננה אעשנה אעתגה
התיבאה תיבאה לוחבנה מעשינערת' מהיינה בר מן עינון חד
האונה אפרקניע' והן ב נשי' ליכך' בנות' כוטחו-רט' שהן ננקין' יאעט'
בצ'רוי אין אדם יכול להסביר עליהן שכ'ם מקובלין' וכובה דע' שעד'
וחבן' בשתה' פפק אל'ן' בז'ן לא פפק אל'ן' כל מקום' שתחמצע
אהת מג' אותויו-רט' הלא' פש' בראש התיבה שהיא' שם בנוון
סיל' שי' הי' מאל'היס' האל'היס' או' בלשון אראנו-רט' כמו
הארון פאזרני האל'ן אשר אחריהן נקדאת' ונשטעת' בלשון'.
ואס אהת' באותיות' בז'ן בראש התיבת השם או' בראש תיבת-ה-
שהיא' עניין אודוניות' כמו אך' בוי' באלה'ם הלא'נו' ווי' אלה'יס'
אמת' ואלה' אביכם' מי אל' נידול באלה'ם' לאלה'יס' לאלה'נו'
באדוני' במשיח' יי' ואדוני' הכם' הננו עבדין' לאהו'נו' בלה'ו'
לא בפקון אל'ן' ואינן נשטעות' בר מן' ב' בעין' אלה'ות דבפקון
אל'ן' והן אין כבוק' באלה'יס' יי' זוכט' לאלה'ים' יונרט' . ואן
וילת' זבלשון אודוניות' הם' ז דבפקון אל'ן' זים' הו'ז' אלה'ו'
האלה'יס' ואדוני' קאדרנים' לאהו'ניהם' למילך צאר' האוטו-רט'
לאהו'ניהם' ואדוני' דוד לא' ירע' ואדוני' ב' אל' אלה'יס' . ה'ז'ז'
לאר'ן' קאדרנים' כי קירוש הום' לאהו'נו' . שלבו' טחלקו-רט'
קחן' ג'רול' ועטח' ג'רול' . וכחלקו-רט' צ'ר'ו' וסגול' הנקדאים' קחן'
קטן' ופחה' קטון'. עטה' נני' בשערו' השוא' אשר נקרא חטף'.

שער על דיבדור השבָא:

ח'שנ'א' בתחלק לשני פנים' שוכן' ובמייע' סימנו שלשוכן'
כשהוא' פשכין' ובנית' האות' אער' הו'ז' תחתיו' וייעשו' באילז'
הווא'רגוק' לאו-רט' טלפנו' בנוון' ישרא'ל' יחריהו' ומר' למשעי'

ופסלי יונחבי' ולכך היה האות שתחתיו השוא שוכן ונתקדר מפה של אחריו ונתהבר לכה שלפנינו . ומן סימניוaur שהוא מתחלק לקוֹס דיבור לפי שלל אות שהוא בכוּף הbhla אם היא נלא כל' היא שיכון לפי שהוא גנוּל הbhla ופוסוקא ככו התיו שלכראשיות וכגון ריש שלאו' . ובגון הכתה שפיכוקה בתוֹך ייחיה נבוֹלה על אופן המיצבאים תרכבנה תשלחנה נהייה כל מלה כאלה לקוֹס הריבור בעבור השבָא שוכן ואילו חסר לא ינוח אותה האות ולא ישוכן בגון זהן שלזבור ושין שלשBOR וdots' ובכו שנהיה השוכן מתחזו את שלמעלה הימנו בן המנייע בהאותו את שלמעה היבנו' בגון בלקבָן וישככו שללמְד והשין שוכנים ונוחים עם הלה' והיא' והכפין שב השבָא כניעים ונוחים עס הלה' השנית והב'ות וכן ובל רום' . ואס תהיה לך ספיקה במקצת המקומות' אס הוא שיכון או פני' . דע כי הדגשנות שבאות אשר לפניהם השבָא יורוּת שהוא מנייע ומפני זה קפדר במתולית הריבור אם היה תחת השבָא ותחת הלה' פתח והוא כורנש אותו השבָא בניע' הлем' השבָא ווד הנעת השבָא במספר אותיות המלה אבס היה ויתפרק עוד הפטחה המדריך רום' . חוץ כן' מלה אחת כדוע שלחמש אותיות אותו השבָא יהירך כנייע בככו הקנא אתה לי הפטחה הפטחה המדריך רום' . פפנ' שזה הא' אינו מרוני' . ואס תראה שייהה בו יותר כה אותיות והא ומש כתחלתה עס השבָא יכונא בהס פעם שוכן פעם כנייע והתנאי' כרב' זה . אם הטעם על האות התמיישי או יהיה השבָא שוכן גנוּן המדריכים הביצבאים' אבל יש מעת תיבות שיווערץ משה זאת כניון המבקשים הביצורים ומיניהם . ואם יהיה הטעם על האות המבעי יהיה השבָא כנייע חכחים המנדויים רום' . יש ספיקה לרוב בכני ארם בשבָא אותיות הרציפות בתחום המלה אם היה תחת הראשנה שבָא אם הוא מנייע או שוכן וו הספיקה מסיבת הרוגשיות שניש

27

שיש באז' אשר לפניו אותיות רציפות אס' היה בגעיא' או בטעם או כמלך רע כי אותו השבָא מנייע כמו ובגעו ארת בזוויה' ושללו את שולליהם ולטבוס ורום' לבך . משעה פקופורה' לפי טהרגשות היה שבָא לא הניע השבָא וזה אן יקראוני' . ישחרו גני' ולא' ! סצעאנני' . זונח תורה' וכברוני' . וטהחו ימציאוני' . ודע כי השבָא המנייע לא תפוז על האות השניה לו השכינה כל' לפי שהושג מנייע מסיבת הנעת האות הראשון בשבָא והשלישי לשבָא פעמים ויהי שוכן ובעס היה מנייע בגון בישראאל לירטיה לישבקעה' . ודע כי האות אם היה החתוי בלבד שאותו האות מנייע והשיכון תפול באות השני' בגון שבר אבר נבר אבר והשיכון תפול תחת האל' . המזאה' . פן הקפץ ובן' הדת' . והשבָא המנייע היה מודיע' לאופני' הנקור' . האופן הראשון הו' שיהיה לו מתיקון אותיות אח' ה' שאל'ו ארבע האותיות אם היה לפניהם מהן' אותן אחרית ותחתייה שבָא' יצא אותו השבָא כהברת המלך שמתה' אט' ה' ברפיות' אבל' אם היה עכו' געיא' נחשב אותו השבָא כמלך' בגון' ואס' גזומר' . ואס' בכיה' . ואט' מנרשיה' . ואט' בנינו' . וכטוכן ההא אס' תהייר' . השבָא לפניה' יצא השבָא בניקור ה'הא' . בגון' והוּרְד' יוצאה' הו' בקפץ' הרכז' . ואס יצא בגעיא' והוא יוצאה' הו' בקפץ' הרכז' בסיבת הנעיא' ההות בגון' וחשב אפורה' זיהלה חרבי' כירטומת' . תחין' נפשי' . העין' בגון' ברוך' יי' לעולם' . יהי' שטן' לעולם' . ביעני' אלח'ים וארם' . ואס רע בעיניכם' . עתה וההתנאי' נהג' בשבָא' אם אט' ה' השבָא בשיהיה השבָא תחת אותן אחריות שאינה פאולו' הד' . אבל' אם היה כאלר' . הדר' בטול' וההתנאי' בגון' ימתחאו' בפ' . ד' אל'ה'ום' . ודע' אם בא השבָא תחת' וו' קודם' אוט' איטן' והוּרְד' לשון' עתיה' ככו' ואל'קה' אליה' זאדרה'ה' בה' אט' בא' תחת' הו' מלך' ייה' לשעבר' בגון' ואדרך' עד' ! זאקוּס' בבקד' זאצ'וּס' הנוס' . אופן' ב' . השבָא אט' בא' קורס' הי'ו' זא' השבָא' לאעל'ת' . זא' קורדה' שלמעה' טנקראת' חר'ק' ולא' יתפרק' בגנז'ות' דש'בָא' בגון' קי'ס' ביר' ליר' ליבשת' ליר' הו' זא' זא' .
D.i.

זרע אמת נא השבא קודם חזר ברוב המקומות תורה על הנרת רבר' והפלך של אחריו יורה ז' הירערץ כבוי בית וכחכמתו ז' אמת היה בז' תורתה שהב' משרת ופודיע עצבו שעטס וכו' ז' ריביס ז' אופן ז' הנשאר מן אותיורט לעזון הקורץ ז' יתבהר אליחס יורה יהו ז' אמת היה השבא תחת אותמן אלה ז' בתחלת הטלה או בתוך הטלה כבוי שהוא נוהג בנהג ההתקלה יועצה השבא בפתח הרפה אמת לא תהיה עמו געיא וכפאתם דבש אמת איתה עמו געיא כנון ברום עס גירושות ייכס דרכיו ז' וראש דגון ז' וראית ז' זכרו ז' טסתה השט יראו את ז' ואברה' עד ז' אליהם ז' אמתות דבוי כי אלה ז' אמתות הפתח ז' וכן תנאי זה הפתח ונזכר לא אונקר בה אלא רפואי ולא יוכל לעשותו דיפוי אם לא בא שבא עמו ז' כל פהה רפואי בפתחה רגש ז' לפוי שלא יהיה השבא מתחבר בעיקרן עם מלך תעט אלה ז' אמתות להיות בהן השבא לכדו והפתח לבו ז' אופן ז' השבא לא יתחבר לא עט הטעם ולא עט משרות באות יחד ז' פהה טעם לא יתחבוי עט שוא שוכן שלא יחשין האות ז' ולפי שהטעם כנייע ז' גנייע האות ז' והשבא שוכן יישכן האות ז' ומנהנו אי אפשר לקיטן באות יודר ולפי שהשבא הבנייע ז' גנייע האות הנעה שאינה שלקייבא כנון הבות שלבראץ' ז' והז' שלז' ז' והטעם גנייע בו האחת בכקומו ויחלוק מהלקות רבות במו יוסהרו וישכטו לא מתחבר הנעה הטעם עם הגעת השבא לפוי שהוא דגיל למהר בהגעה והטעם מארכיבו ז' אופן השבא המנייע לא יהיה האות השני לו לעולם אלא רפואי כנון קנוואס ככלפנות ככלות ורום ז' ומה טעם אלורפין לפוי שהשבא מפחים ז' גנייעו ולא יותבן להדנייש האות שלאריו לפוי שהחגושים ככביד האות ז' אופן ז' השבא הבנייע לא יתחבר עט מל' כאות אחר בין אותיות הקדש ז' כי אם באותיות אה' ה' לנדרת כנון אני ז' נאתם חנו' הלא הוא ז' עלה אל' ז' רום ז' ואם נראה לנדר מהלה הדבקצת הספרים ז' משינוי דעתות הסופרים שברבען בנקודות כנון קלח מיהון משלכו אותה וכל המונגה דיזוז קאל לא הנו' כת'

כל החקמים שיתכנן להוות כי אם באותיות אה' ה' לנדרם ז' ואם רצוי למינו מז' לאוותיות אה' ה' טלק' ולקרותה נשׂבָא לנדר או למינו השבָא מפנה ולקרותה כמל' לנדר היה נשחרת הריבור לפ' שהטלק' לנדר נראה קלוט וחשׂבָא לנדר נראה ז' סנייע ז' אופן ז' השבָא אט' נתחבר עט מל' באות מנע אותו הבלך לקלוט כל חוקן מן הרגש הרים וכית ענת ז' ודע שקיים הנעת השבָא בוטג מקיימים קליטת הטלק' ז' לפ' שט' לא הירער עריך להטפת הטלק' ומחרותו לא שמו עט' השבָא אופן ז' השבָא לא יתחבר אלא עט מל' כיבס' בלבר' וקמץ' וחפתה והכגול התהרטן לפ' שבאו לו ז' יתקיים העטרה והטהירער ז' אופן ז' השבָא אט' היה בתחלת הטלה היה מנע כנון לעד רבר' מי' קום כחום היום ורום' לפ' שלא יתקיים תחלת הריבור בשוכן ואתה תמאא הטלה בו האופן מבואר עד סוף הספר ז' אופן ז' השבָא המנייע אחריו שוכן באות הניגל' וווער כנון ז' יקמעם לישבקשיה והרום' להם שהשוכן באות השלישיות ז' וכשה שיותר על שלישית כנון אלוהים ברושים ז' אופן ז' השבָא מניע לא יהיה שכן לשבָא מנע לא בתחלת הטלה ולא באטצע ולא בכוף לפ' שהטלה אט' תהיה בבנייע וווענה עד טקום הטעם ז' ובכבוד זה לא יתבוננו שני המנייעים רצופים ז' ואט' יש' במחיבת שכאים ה' הבבזע הווע' שוכן וכונע הנעהו שלראשון ומזה שדרובה למנייע והוא פחות הנעה מן המנייע אט' הוול' בשבָא והשוכן רצוף להם לפיך לא יתחברו המנייעים כמו' שוועהבר ז' השוכנים ז' אופן ז' שני שבָאים שוכנים לא יתחברו וזה בצד זה כי אם באחרית הטלה כנון יושב' ורוחצת' וככת' ז' ווע' שכן והשבָא אשר החרת השן ז' והצ' ז' ונשאר בית' והז' אי אפשר בטל' השבָא השבנתה לפ' שאין להם אוט' שיהיה שכן אחריהם להוות הנעתם אליו ז' אופן ז' ז' שני' שבָאים רצופים' הראשון' שוכן והשנ' מנע ז' ווע' שיש' עט' שבָא כנון על הרציפה ז' ואט' שם אלא אחד הוא ברוני' ואთ' כנון כזוק מחליל' מטלו' ז' הנטות' וסיגת ז' שהאות יוצאה בשתי' אותיות' ז' והמנגן לשונ'

כגון בראשית ואין משותם אלא טעם ולפי שלאותה למשחת יאצ'ן.³¹
 לעבור שלא טעם בקדא משירות ולא יכון הטעם להיות משרתת
 ולא המשרתת אלא הפלשת בלבך ב' ספרים שבעה זהות טעם
 ופעשים תהיה משרתת. ובכלא ספריס אינה פצוירץ כי אצ'ן.³²
 בקבוקות והם יונתקה מה יונפאל לאסלא יונתקה היוקרא ונבקה לא
 ויאפר ואמר ליה דעריא. הוילנה נטען אין מחשבון שעא³³ עיקר
 הטעמים והמשרתתים. וכן הקנולה שהיא ג' נקודות אינה מנוייה
 לא עם הטעמים ולא עם המשרתתים לפי שאינה באח אלא
 אחרי הזרקה ואילו שזרקה תחולת לא היהת כנולה באה.
 וכל כוקום שבאה הורקה באה והכגולה אחריה גויז מטקיוט
 אחר בקדא שאין כנולה באה אוירין והוא קה-אטירן.³⁴ שעט' עיקר.
 לפשייה לכויש אצ'ר-העתקתי בייפינו ופעם, באות בזרקהות
 וואחר זו וסגולת אחת באח אחריהן כגון גמ' בטרט. יקטרין צמוך³⁵ עיקר.
 אצת-הקלב: וכן הפק אין נפנה לא עם הטעמים ולא עט
 המשרתתים. עם הטעמים אין נפנה מפני שאין בא כי אם
 עם המשרתת כגון יוקלען על-עכז' בקח. ואברנו לפעלה שזה יאצ'ן.³⁶
 שובר פתקה הוא בן המשרתתים. ועור עשויללה הוא שופר יאצ'ן.³⁷
 עילוי הוא בן המשרתתים. ואס להשך אדם הלא לנגביה בא
 עם השופר והוא רוכבו שלא תמצא לעולס לנגביה בא כי אם יאצ'ן.³⁸
 בשופר ובקל בין טרי היבוט ובל לנגביה שעבקרה באו³⁹
 לפני רבייע קידאנט אל-הארטרא. אצ'ר-גשגעתי לאבתו⁴⁰ דמייש⁴¹ עיקר.
 לנדר בכוקותם כועטין המণין כוה הביאור הבשר ערביה.
 ולעלוס לא תמצא פְּקָק לפני רבייע כי אם נמקום אחר בסקר
 והוא קה-אטיר הנאל יי' בזרא העטיף ונטיה. אבל בכל שעט' מא⁴²
 המשרתתים תמצא פְּקָק בא עמהם לפיך לא נפנה עם הטעמים
 ולא עם המשרתתים מפני שלא נמנע דגש בלבאו אחריו ביהוא
 וננעל ביה. ודע כי אילו יב טעים מתחיקות על ג' חלקיוט
 החלק الآخر יrosis הקול ויעלהו והזג ג' חלשא וטרס יהולק
 הב יהיה בוגה וטם יטמ' ווילג אצ'נחת' תשובות ג' אם היורה
 הטעם עם מלך אחרון בתיבה והשלישי יכו מחלוקת עליוי
 D.iii.

הקוודש והוא לפיו שכל אותן רצ' כחווק הפלוי. עזינו נהוג
 במנגב החתולה ומתהוו שבאל יונצא כשרוי אויהיז. אונגן ייל:
 והשבא נסוך הפלזה לא יהירין אלא שוכן בנוון-דער זילג הילך
 וכל חרופה להבב.⁴³

שען על שמות המלכים ושבונותם. הבדודם הם צען
 גושריקון וטט א א א א א א. הרראשון הקודש קדשו לא מעה
 הוא. על נב-הפה כללו ושבו הולם כלא פום רפ' עדיה תבלא
 הפלריין. והמלך השני קפץ מוציא פירושו מן ג' צען הכהן לפוי
 שהוא מקבץ את הפה. והג' פתחלפי שהוא פותח את כל הפה
 מן פתח פיך שפט ערק. והדרפנול והוא נקודה בלכטרא
 כמו אשקל. והה בנקודות בלטנות וושמעם ציד וצדלאו בוקע
 לפוי שתיא בוקע בין השיניהם כמו הגדת תוכב עלי צירה. והו
 נקורה אחת בלבטה ושבה הירק והוא כמו הירק עלי בשינויו
 בשארם הזרק שינוי וטשטיע קול נשמע כבושאי הוה נזקורות
 סלפתה זו על נב וזוחלופם עושים נקודה כבך הוה ושב
 אחר להט והוא שורק בפירוש כמו לשטו עדריות עדריות
 לפוי שבשארם שורק בשפטיו וטשטיע קול נשבע כבוי או.⁴⁴

ולען ג' אדרני על הטעמים רעכיה הטעמים היטבון בקבוקות
 והפדרה הקרייה שלכתכ ערזנו יתעללה וגידרו הלא תדרה דבר
 הכתוב כי בברכינו יירשו ארץ אפקללו. ועתה אם נקרא כבוי
 שנקדוד ערלה היה נשבע כמו הירושה לכלהה. יונבון ג' הפס
 ושפחה אב ובן בקל אם נקרא כמו שנkdir עתג היה תיירין
 השבחה בשניות ומשנה הריכוז כחוקו. רע כי הטעמים לא
 כבל הן וב אלה שבותה אונד' קפוץ תלישיה ג' זלה פ' ד' יותיב
 ג' אצ'נחתא ורקי לא נגביבה הכניר רבייע טבחה צילוק יומשרתתיהם
 טואלו הן שופר והוא מתהלק לג' חלקיים חלך אנד' שופר כונח
 ושפפר עליוי. וחב שופר כרבלה. והג' שופר הצעך. ותילשא⁴⁵
 קפיצה ואילא ופרק ואילא וקאנילא ונילגלו. פרך אשר ידר
 בין הטעמים ובין המשרתתים והוא שטעם ינחת بلا משורת

וְהַסִּעְרָה וְהַטְּעִים טַלְנוֹי הַטְּפִיחָה אֶת זָהָב עַל
מֶלֶךְ אַחֲרֹן כִּמֶּלֶת חָרוֹן לְחוֹלֵק הַטְּנוֹנָה אֶל הַטְּעִים מִתְּחַלְּקִים
עַל בְּחַלְקָה חָלֵק שְׁמַתְּרָדָף אֶחָד אֶחָד חַבְרוֹ וְהַחֲלֵק הַבָּאִין בְּ
הַדְּרוֹבֶּה כָּל הַמְּנוּעִים מִן הַדְּרוֹבֶּה הַשְׁשָׁה וְרַגְלָא וּרְבִּיעָ
וּמְפֻתָּה וּמְתַחְתָּה וּסְלִוקָּה וּמְפֻתָּה וּמְתַחְתָּה וְשְׁשָׁה פִּיר וּמִתְּבָבָ
וּמְפֻתָּה נְגַרְפִּיהָ וְתַכְּרִיךְ וּרְקָא . וַיְשַׁבַּח שְׁמַתְּרָדָף שְׁשָׁה פִּיר וּמִתְּבָבָ
יוֹתָר וַיְשַׁבַּח שְׁמַתְּרָדָף גַּוְשָׁה שְׁשָׁה וּלְאָ
אַחֲרָה חַבְרוֹ בְּשָׁנִים וְעַד חַמִּישָׁה וּשְׁשָׁה וּשְׁבָעָה לְאִימָצָא
אַבְלָי וְשַׁבְּרָה שְׁמַתְּרָדָף שְׁמַונָה וְהַזָּה וּשְׁמַהָּם אַחֲרָה
מְזָעָם וּבְנָהָיו וּמְעַשְׂנָהוּ וְהַתְּרָדָף בְּכָנוֹן וּבְנָהָרוֹ וּבְנָבָכוֹ וְמְתַרָּדָף
גַּוְשָׁה הַיְמָן בְּקָהָהוּ וְמְתַנָּהָהוּ וְהַתְּרָדָף דָּר וּבְנָהָהוּ וְוּשְׁפָטָ
עַמְקָמָה יְקָנָה וּנְתַנָּאָל וּמְשִׁיָּה וּשְׁבִּינָה וּמְתַרָּדָף
דָּרוֹא וְאַשְּׁר יַתְּרָדָף גַּוְשָׁה יְתַכֵּן
לְהַזָּה אַחֲרָה כָּנוֹן וּעַלְיוֹן וְהַתְּרָדָף בְּכָבוֹ וּפְשָׁה בְּנָנְשָׁבָגָם
שְׁנָה וּאַחֲרָה וְהַתְּרָדָף גַּוְשָׁה כְּכָאָךְ בְּכָל וּרְאִית וּקְרָאָתָּה
לִמְיקָמָה וּבְרָקָא מְתַרָּדָף בְּכָנוֹן בְּתַחְאָרָב בְּנָי לְכַשְּׁיחָה וּמְתַרָּדָף גַּ
שְׁעָה מְלָכָה בְּמִקְוָבָה אַחֲרָה וְאַיִן זָוְלוֹ יְעַזְן אַשְּׁר־שְׁלָחָת פְּלָאָכָה לְדָרֶשׁ
שְׁעֵיהָ טְעֵמָה בְּכָעַל זְנוּבָה וְאַשְּׁר יַתְּרָדָפוּ בְּהָם יִתְּבָב וּנְגַרְפִּיהָ וּתְבִיר . יִתְּבָב
כָּנוֹן פְּנַפְלָן תְּנוּבָת יְדָזָן וּלְנַרְפִּיהָ בְּכָנוֹן פְּנַזְעָעָבָת לְהַלְלָתָ
מְלָכָה בְּנָי בְּכָנְיוּ־עַמְוֹן וְתַכְּרִיךְ כָּנוֹן לְרָקָת אַלְכָרָם . וּכְבָר וּכְרָתִי בְּסֶפֶר
עַמְוֹל בְּנָי הַוּרִית הַקּוֹרָא שְׁהַתְּלִישָׁא תַּרְדָּף בְּזָקָום אַחֲרָה וְהַזָּה
וְאַשְׁלָחָה אַתְּקָה אַלְתְּפָלָק . וּנְתַבְּרֵר לִי הוּא שְׁרָכְרִים עַל וְהַ
הָוָא שְׁהָרָאָשָׁן טָעַם וְחַבְּשָׁה שְׁמַלְשָׁא שְׁהָיָא טָעַם בְּרָאָשָׁה
זְקוּעָעָה תִּיכְהָה הָיא וְחַמְלָשָׁא שְׁהָיָא סְפָרָת הָיא בְּסֻוף הַתִּיכְהָה וְרָע וְהַ
שְׁהָזָקִיק אֶל הַבְּשָׁרָתִים כְּדִי לְהַכְּרִיעַ הַמְּחַלְּקוֹת לְפִי שְׁאַילָה
אַסְרָת אַשְּׁר־גַּתְּלָה אַלְעָזָר הַבְּתָנָן וְיוֹהָשָׁע בְּנָנָן כְּלָא בְּשָׁרָת
עַד שְׁתִּינָעָא אֶל הַטָּעַם הַוּרָע בְּכוֹתוֹ שְׁלֹדוֹכָר וְהַוּשְׁבָלוֹ הַבְּשָׁרָתִים
וְנַקְטָעָה הַבָּלה עד שְׁיַנְיָע אֶל הַטָּעַם . שְׁעַר עַל הַקְּטָרָת
הַבְּשָׁרָתִים יְדָע כְּיוֹשֵׁב כְּטָעָם אֲשֶׁר לֹא יְשַׁרְתָּהוּ אֶלָּא בְּשָׁרָת

אֶחָד וְהַזָּה הַקְּלָל שְׁבָחָת וְהַוְתָּר שְׁבָחָס יְשַׁרְתָּוּזָוּ טְן הַשְּׁמָרִים
שְׁבָעָה וְהַיָּא פְּתַחְלָת עַל וְהַאוֹפֵן שְׁשָׁה חָלְקִים הַאַתְּדִי הַיָּה
לְוַסְרָת אַחֲרָה וְהַזָּה הַסְּלִוק כָּנוֹן וְאַתְּתָּה אֶרְץ . וְהַבָּיִת הַלְּוָה בְּ
מְשִׁרְתִּים וְהַזָּה תְּעֵטִים לְגַרְמָיוֹז כָּנוֹן כִּי־הַטְּלִטָּט אַמְלָטָי וְאַתְּנָחָ
כָּנוֹן בְּנָי לְאַתְּתָּה וְהַסְּלִוק יְזָקָעָה מְפַלְּקָעָה שְׁעָה גַּעַן
וְבָא לְזָיָן וְהַחֲלֵק הַגְּנוֹהוּ לוֹגְזָשָׁה מְשִׁרְתִּים וְהַזָּה גְּרָבָעָה
גַּעַן וְאַתְּתָּה אַיְלָה . וְהַרְיָה הַזָּה לוֹגְזָשָׁה מְשִׁרְתִּים וְהַזָּה וְתַכְּרִיךְ
תְּקָרָקָא כָּנוֹן הַגְּנוֹהוּ עַפְלָר לְפִלְגָּשׁ שְׁעָה עַל־הַזָּה . הַתְּכִיר בְּלַחְבָּא קַטְלָה
אַל־חַקְקָס אַשְּׁר־גַּפְל שְׁסָעָשׂ עַשְׂה־אֶל . וְהַזָּה לוֹגְזָשָׁה מְשִׁרְתִּים
וְהַזָּה תְּלָשָׁא וְטָרָס כָּנוֹן וְעַל הַגְּנָל וְעַל הַשְּׁפָטוֹזָה וְסְזָה יְזָקָעָל גַּעַן
בְּלַעַז מְאָכָל . הַטְּרָס כָּנוֹן וְזָעָזָה אַתְּתָּה עַצְמָתָה פְּלָבִי־יְהֻנְרָה גַּעַן
וְזָה־עַצְמָתָה שְׁרָיָן וְזָה־עַצְמָתָה הַכְּבָנָים . וְהַזָּה וְהַזָּה לוֹגְזָשָׁה
וְהַזָּה פָּרָז וְהַיְמִיבָּגָבָג כָּנוֹן וְהַפְּזָרָת לְגַשְׁיָה וְזָקָעָה וְזָקָעָה
גַּעַן־הַקְּרָבָה וְלְאַקְתָּה הַעֲיר . וְהַיְמִיבָּגָבָג יְשָׁמָס אַחֲרָה בְּמִקְרָא שְׁוֹשָׁן
מְשִׁרְתִּים וְהַזָּה וְזָקָעָה חָזָקָה וְדָע שְׁאָלָה הַנוּכָרִים בְּאַרְתֵּי מְשִׁרְתִּים
לְבִזְעָה לְאַפְרָר חָפְאָתִי וְדָע שְׁאָלָה הַנוּכָרִים בְּאַרְתֵּי מְשִׁרְתִּים
עַל כָּה שְׁתַבְצָאָת בְּזָה הַעֲרָק בְּאַרְתֵּי יְטָב . וְדָע שְׁאָלָה וְבְטָעָם
וְתְּכָנוֹנוֹת בְּתְּחִילָת הַפְּסָוק לְפִי שְׁשָׁתָה יְשַׁרְתָּהוּ יְוֹתָר סְפָרָם
וְתְּכָנוֹת לְהַזָּה בְּתְּחִילָת הַפְּסָוק לְפִי שְׁשָׁתָה יְשַׁרְתָּהוּ יְוֹתָר
אַחֲרָה . וּבְכָל־כָּרְבָּה לְאַיְלָה כִּי אַס שְׁמַש אַחֲרָה וְפְסָקָמָש
תְּכָנוֹת לְאַיְלָה כִּי אַס שְׁמַש אַחֲרָה כִּי יְתַכֵּן לְהַיּוֹת סְלִוק בְּגַם
סְפָרִים בְּרָאָשָׁה הַפְּסָוק .

פרק על שבנות ומשרתות:

ודע כי המשרת אל יתכן شيئا שכך האחר ליבינו ערל אופן
כל פניו כי אם ג' והם שופר פונח ושובר עילוי וסרכא.
אַחֲרָה נְחָלָה אַזְמָס אַלְעָזָר הַבְּתָנָן וְיוֹהָשָׁע בְּנָנָן וְרוֹם טן השונח יתצען
ומן העילויו כָּנוֹן בְּיַהְרָאָת וְברכה כָּנוֹן אַשְּׁר בֵּית יְשָׁרָאֵל צְמוֹל גַּעַן
וְשָׁאָר בְּהַבְּשָׁרָתִים לְאַיְלָה כִּי אַיְלָה כְּבָנָה וְהַשְׁוֹרָה המונה וְישָׁרָת יְזָקָעָל
לְתַלְשָׁא וְלְקָרָט אַשְּׁר לֹא גַּוְשָׁה משרתות יוֹתָר יְזָקָעָב אֲשֶׁר יִשְׁרָת

ה' משורטים והמיוחר כמקרא' שיש לו משרותים והשופר הטענה
יהיה שכן אל דרכא בנונ גם בז' ואת אין ז' ולא יהיה שבן
אל שופר הפוך בנונ ז' קראתי עליו לכל הרוי' ויהיה שכן כאילא
בנונ וסוזן לבל א-ביה' . ויהידת' שכן לה ברכאי' בנונ יונשל'ה
האלחות' מלך לירושלמ' . ויהיה שכן לה דינא בנונ יקרא
י' למשה ויהיה שכן לה הטרס בעצמו התלשא לא יהיה שבן
לה אלא אולי בלבד טעם ביתיב בנונ ונבקע הער העתידי
טחין' . ובטרס בנונ בהעביל בנוילס באש' . ובזרקא בנונ נאש
יבוא את דערעו ביער' . ובתביד' בנונ נמלת עבורי' נ' וזרקתו
מרבא יהיה לה שכן בטוריה' בנונ אשר בית ישראל עשי' .
ויתיה שכן לה באילא במקום אחר אס ארץ באפלה' . ותהי
שכינה לזרקא וליתיב ולטילוק' . הורגא ההיה שכינה לשופר
טונח בנונ לא בסתר דכרכתי' . ותהייה שכינה למרבא כוכפתה
ויבא לו יין ווישת' . ותהייה שכינה לטעם החביר בלבד' . שופר
ברבלאי' ויהיו לו שכן שופר עליו אשר כופר בה' . שופר
מהפרק לא יהיה שכן אלא יתיב בעצמו כה אדר' . שופר עליו
ויהיה לנ' טעם' שכן א-תנה' זוקף וזרקא' . וסימ' או' עליו' מאילא
לא-תהייה שכינה אלא לא-תנה' זוקף פסוק בנונ קפדרה' בא' .
ובגון להחולו' . הנלגל' יהיה שכן לפול' גROL' בלבד' בנונ ויהושע
בנונ' ורעד אלו והשכניות לא-יתחלף תיקונות ומנהנס ורא' יועדו
בפסוק אחר לפי שהטאילא והנלגר' לא יהיו בפסוק אחר
והמתינה אשר תהיה עס' הוקף הקטן לא החשב בשרה' בנונ
ו-הפלג' הפקרייב אבל היא טיכן לכיטול הנעה' לפי שהבתינה
והנעיה לא ותחברו ייחד' י' ורעד שיש מן הבשרחים שנים שלא
יבאוו بعد מתיבת הטעס אלא אם כן יבווא אחריהם פשרה' אחד'
והם תלישא' קטנה ואולא אבל יט' פן חוק אזולא שיהיה טבינה
לנורט' זלשארוי הטעמים לא תתחבר' . וחלישא הקטנה היא
תחכר לפעמים אל חטרים בלי משרות' .
פרק' ז' וזה יזכר במא' שלא היה תנאו תלוי בטעם כלל' . ותא
שישתנאותינו' בטעם זולתו עורה' לשון-מרכבה אס-חויה-תחת
חמס'

חמס' ננקודות יהויה לשון עותיך' בנונ מעל מרכנתו מרכבר' א-מלכיס' ז' ז' .
וזופויכ' . ואם יהויה תחת הטעס פתח גROL' תהייה זומלח לשון
רביש' בנונ פרקבבות פרעה' . פערטי מרכבתו' . ווש' תיבה אחת
שיזאצ'ת כתנאי' והיה' . בפרק' ה' הפשנה' נקורה אחת תחת
הטעס' תנאי' לשון ברכה אס' יהיה הטעם על ה' יהיה שבאי' ג' .
שווין' בנונ ברכו' . ואשר יהויה על ה' יהיה שבאי' מני' בנונ
בעבור תברכני' נפשך' ; חוץ' מסקומורת' ולעלאה ברכתי' . י' ג' ג' ג'
ובברכתך' יברוך בית עברך' . ברכת' א-ביך' . י' ג' ג'
פרק' לדבר על י' טעם' . ה' הפו' בג' ספרים טשני' פנים' .
ה' אחד נקרא פור גדו' וצורתו צורת ט' וישמשו לעולט' .
ה' גלגול והוא בז' מקומות וישראלו ב' שימוש' בז' מקומות' .
וה' את פאת קרכחה אלפ'ים בא' . ויקנץ' את הכהנים הלויס'
ואאמר' לה' צאו לעני' יהוה דרכ' הייטיב' . ג' נס' חצני' גערתי'
וא' ר'ה בכנה' ינער האלים' דעורה' . ויעשו לו לשכה גודולר' .
ו-שם' ה'ו' לפנים' בסוף' עורה' . וישראל' נ משרת' בז' מקומות' ובאו'
אליך' ואברנו אליך' . וירט' יא-שי'ו לבני העם צאן' . ויהיה כמלאת
ביבים' שנהדרת'ה' . ומכבים' ערומות' ועומס' על החטוריים'
ג' הנה העז' א-שר עשה המן' . זיש' לו' ר' משרתים' . בז' מקומות'
ו-שנ' א-נשים' והן גדוריות' ה'ו' בן שאורל' . ויבא ג'ר אל דור' וינדר
לו' ואבר' לו' התבא לך' שבע שנים' רעב' בא-רץ' . ואמרת' לה'ם
ב' אה' ז' ה' נני' טמלא' את כל' ושב' הארץ' ה'את דרכ'ו'
ויש' לו' ה' כשרתי' בז' מקומ'ת' א-שר' נחלו' אל-עור הכרת'ן' . י' ג' ע' ז'
ויהושע' בנ-ג'ן' . ויקhalb' רוד' את כל' שרי' וישראל' שרי' השבטים' ז' ז'
ו-שרי' ה'טחול'ות' ה'טשרט'ים' את ה'לך' . ויש' לו' משרות' ב' ז'
בקוכות' . והנו-מר' לנשיא' כה' וכה' למדומת'ה' קורש' ולא-חוות' יוקא' מ' ז'
ה'לער' . ז' כה' חתון' ו-כ'נו' תורין' ורכ'ין' וא-ברין' לעלון' לא-לה' ש' ז'
שב'יא' . וצ'ור' קטן' אשר דמי'נו' צורת'ץ' פשוטה' כל' משרות'ו
שוברות' בונחים' ואין' בו' חילוק' כבשרט'ים' . התלשא' שרתי'ה
שוברות' בונחים' ואין' חילוק' בדבר' . רע' שהتلשא' ש'הו' טעם
ו-התלשא' שהוא' כשרות' צורה' אחת' . אבל' ה'הפרש' ש'ו' ב'ג'ו'ה' .
E.i.

התלשה שהוא טעם מונחת באות תוראשון שלועבר-ה-ז' ואשר היא משרה מונחת בסוף התיכר-ה-ז' ומוכיס. הם ייהר על אותן החקלא ועל אותן שאינו חלק והלימוד יבריש זה. ונתברר כי שאמס נכתבה על אותן החקלא בלבד על תוקן הכללה ולא יודע אם הוא פעם או משרת. ח' ר' פעם ישירהו שבס' אחד ופעם ישירותו ג' שםשים יותר ערך חמשה. אם שיטנג משרת אחר וזה הפשרת בלתי מלת הזרק לא-יהה אותו המשמש אלא או שופר מונח או אולא. התנאי על זה הוא אם היה המשרת באות הראשונה שלטיבה יתבונן להיות שופר סמונח כגון תחת הנה-ה-ז' הנקה ורומ' ואס ניתק אל האור-ה-ז' מיini ל' כס' ג' השינוי או יותר חור להיות פשרתו אולא כנונ ויקח קרייה והרונו לו. ואס יש עטו משרתו בתיבתו יהוות אותו הבשרת אולא כנונ והרטוי וסלחותי והסירותי. ואגבי השדרתי. ואס היה כנונ זיהו ברכרת ז' יאמרו אוש אל אחיו. ואס נשאר סלך אהרו בתיבה כנונ ויעש ויאמר והרומה להט לא יהירה בחוץ אלא מקל אחר הטרך א-ו שרתתו בשרותו הראשון לעולם תליישא והבל אולא ואמר ז' לו עוז. ויעש לו אחר חרב-ו. ואס הוא זו יותר מב' משרתיו יהיו כולם שופרות כונחים כנונ יוציאו את עצמותם לבכי יהונחה ואת עצמות-ישראל ואת עצמות הכהנים והרומות ז' ה' התייב יש לו ברמיונות האחד דפניו שופר מהפך והאחד מקל סלך על-ה-ז' וברור לו שקורין רכון שופר מהפך שלמטה יתיב כנונ בכיה וקורין אותו מקל שלב על-ה-ז' פשטה כנונ ספנו תנופת. ואשר הביא שינוי הרמיון הזה אס היהוט מיזה בתיבה עס תחילת האות הראשון כבזה היוזה רבנה. ואס ניתק אל האות השינוי או יותר יהוות בקהל למצעלה כבון ה' עבד ישראל. וחכoper יתיב לא ובוא אי אהדו כי אם חזק' אבל ביא סקומות באהו אחורי הפשטה והס' או בנכלת. א-ז' סחנן-בו פאכו את מזור-רישעה. איש יושב-בלגען מטה'

37

איש חולך אחריו שרירור-ה-ז' שקר הנכיאו-ה-ז' יז' כל מלך ר' ושליט ר' פלכות כל חדור דעוראו מרד בעכר נהרא דעורא. וורד-ה-ז' העניין בפריד בין זה והיתיב הפטזיר כען שופר הפוך לשופר והפוך שהוא משרת-ה-ז' אם הוא משרת יהיה כפניהם מן הנקורה כנון שבע שטב הנקה-ה-ז' אתקה לא תאכלו. ואם הוא יאכלו יתיב יהיה חוץ פן-ז-ה-נקורה כנון אלו הואה הנזכרים למלטה. י' ק' ג' ואם יהיה לך ספיקה סאחר ראייה ואת הרוי לך ר' ראו-ה-ז' כ-שנ' פנים ז' אופן אחר אם היה אחריו יתיב כבומו אי אפשר לו פשרות. ולא יסנע אותו המשרת לבליתי היותו או שופר הפוך או כרכא. ואם היה המשרת שופר מהפך לא יתכן שישרתו שוי שופרין הפוכין כל אלה האחד יהיה שופר יתיב חוץ פ-ה-נקורה. והאחר היה שופר הפוך ופסעת לפשתא שלאחריו כנון בן ארם הארץ כי החטא לו ורומ' וכמנגן הזה יזק' ג'. אם שיטנתו סרכא ליתיב לא יתחנרו לו בשירותו שופר מהפך וברכא יתיר. והאופן האחד שהודך כבר חפסו בירם שהייתיב הואה שייה אהרו פשיטה וכפרים ז' כפו שבת למסעה. ודע אם היה כשבט היהתיב היה עם תחלתאות כתיבת-ה-ז' ז' כי שקרא שתים ביתיב מהפך והוא באות-השלישי שבכטיבה לא עשה יפה לפי שהנחתה הריבור שתים נהיה עס האות הניטרל. ועל זה העניין יתכן להיות בפשתא מלמעלה שתים ולכך אתה רואה בכפרים הטוב ס' שתים. ואל תתחה על דיבור שט' ז' שעיקרו אשתים כי הוא כפו אשה אל אחותה. ואין זאת כי אם היכור לדבר אחר ולכון עיקר שט' ז' הוא אשתיים. הפשטה אס ישרתנה כשרות אחר יתכן שיעלינו שופר מהפך ויתכן להיות כנ-כרכא. התנאי על זה הוא שאס אין מילך כין המשרת והפשתא דע שהשרות כרכא הוא כנון זיהו-ה-ז' ז' מילך ג' ה' תחו ובתו ורומ' ואס יהיה בין הפשתא ושרותה מלך אחר יזק' ג'. או יותר יהיה כשרותה שופר מהפך כנון וחנוה-ה-ז' א-ז' יזק' ג' כשה ורומ' וזה הכלל ר' יהיה כשרות שירבק לפשתא אלא או שופר מהפך או כרכא. ודע אם שיטנתו הרכבא ולא הינ'

בתוגברת העשטו אלא בלבד אחר משלתו היבג' והאריכתו
כגון יוצר אויל מה בצעו אנותיכם בז' האלהיך אבוי ואס היה
בתיבות והפשטה יותר כטולך אחר לא משללה הגדנא כלל אלא
והיה משורתה שופר חזק ואות ראות הדעתונת הווא
הרוי כסוף וקרינה על הראשונה לפני שהאות הדעתונת הווא
שבתוכה הלא תוראה שחתתו שלתו הוא הבתקן הדיבור
והשנינו נכתבה שלא יחשוב ארס שהראשונה אולא ואס
היה לפשתא בשרה' הראשון יהיה או אולא או צופר בונת
וחתנאי על זה הוא אם היה המשרת עם אות ראשון בינתו
ויהיה שופר פונח כגון ליל שיכורום הול לוי כי אצז פסילא
הוא ורומ' ואס נתק הبشرת אל אות השני או יונדר יהירא
אולא כגון ומיטיא ניכר אשר אברודאים ואס עיזתו לפשתא
גמשרותה הראשון לעולם התלשה כגון ונבקע הדר הווקים בחציו
והרוות לו ואס שרתו דמשרת או יותר דע כי בלבשרת
אשר יביא קודט התלשה הוא שופר פונח כגון וישלח תוקינה
מכל' יהורה אל כל' אשורי לבעה לאכרי חטאתם. ובשרותים
הבאים קורם תלישא בולם שופרות כונחות. ואחר התלישא
לעולם אולא ואחר האולא לעולם או שופר חזק או ברבא.

שער חזקא:

אם היה שלא משרת אין עליה דייבור. ואס שרותה משורת
אחר לא יהיה אלא שופר עילוי כגון ויאמר יוז אל-ישעהו. טען' אס מא
בזה-אבר יוז למשיחו. והיו זאים בתנאי וזה המשוע טכאין-חתמת ל' רכמי' 5.
בברכה והם. כי תטא את-ראש בנין-ישראל. לבן אבר לבני אט' עמץ' יק.
יסראל. ככל אשר-התהלך. וועלן בעעל-ברציהם. נסגרה סס ל' אצל' יט.
כגנידערך דרבנרי חים. וויכח שור ובריא-וזאנן לרוב. בני מלפיס אט' אצל' יט.
ראובן וגינוי וחזי שפט נשאה. קנט גנער היושבם. ככל אשר-ל' אצט' עז.
התהלך-דרבנרי חים. ואס היה לורקא בכערת יהוה הראשון אמרת ק. אצט' עז.
אולא כגון ואבר בשורה לפרט. ויקרא פרעה ש-יוסק גאנט אל. הקסן בתחלת בתיבה אם היה התיבה שלא בשורת לכער הגעה.

מן אותן אשר הוא עליו כגון והכון והוות' לו. והזקף הנורא ויקרא ג' ג' עמץ' אל' ג'.
מרמו בו בעמידה נזכה עם הטקל מגני שכא بلا טשותו ג' ג' עמץ' ג'.
כתינה כלכعلا כגון ויעסור בין המתים ובין הווים ויבא עד
לפני שער המלך ורומ'. שתי אתחה לא תפצאן בפסק אחר לפיו
שהוא תנגן מנהג מחזירתי הפסוק ולא ישורתה אלא שופר
עלוי חוץ מזא פקופורת שתשורתה הפאיילא. והשלמתה
ותנארה שיט בין המאיילא ואתנחת מלך אחר ברמן חד
וישבו בה הייבנו בהדרבנרי הימ' זאללהם ויצא נח' כשבועותיכם
רוביום הביכורים. קפירה בא. מאפיליה לאופנים. וכאו שמה
והכירנו ריהוקאל. ותאפרנרט לה. ומowan לכולא ביה. וחכ' עמץ' יט.
ודניאל. וכאת שמה דפלcis. וישבו בה דרבנרי חם. ויתכן
להיות לה במשרת. כגון כי מה ראית. כי לא מהפקי רום' יאט' עמץ' יט.
ויתכן לבוא בראש הפקוק בכוכו וכבר בכרבר. ויאסר ארך נא
אח' זזה הטעס יקרה פונה לפי שאותה סניחו בלי מתינרא
והנעה כי תוכ' ורעד כי כל טעם שייתכן בו מתיגה והעלוי פעם
והחשנה והחנהה פעצתם אם נשאר אחריו מלך בתיבה יהיה
בתיגן כגון ואת החזרן. כנמא והסלך אן-בלעדי אלה. ואס היה
עס סוף מלך פן תיברין יהיה פונח רפי כגון ויהי. אור' הייש
לכם אב או אח' ישראל לא ידע ..

וניכס ל'

ישעת ח'

צמיה ג'

ונכיס ח'

יעמיהו ל'

ימצע ט'

יחזק' ל'

מלכית ב'

דבirs יט

עמיה ל'

אמועין

עומתים ל'

אומל' ח'

אומל' כ'

שער לגראמייה:

הַגְּרָמִיָּה יִשְׂרָאֵל בְּשֶׁרֶת וְהַס בְּמִרְכּוֹת כָּנוּן אֲשֶׁר
אָמָול' כ' בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּהַפְּלַט אַכְלָט. וְהַשּׁוֹפֵר הַבָּא עַמְּקָל אֲשֶׁר

עֲפָנָרָת פָּעָנָה וְדוּמָ' חֹזֶן מְבָשָׁהָן לְמַטָּה וְהַנּוֹיְהָ הַוָּא סְפָר
לְמַלְךָ רְמָלָם אֲשֶׁר לֹא סָעַךְ יִשְׂרָאֵל וְכָבֵר נְהָנוּ חַכְמָה בְּדָבָר
הַוָּה מְנָהָג עַלְילָה שֶׁכָּל מֵי שִׁיחָה עַל חַחָלָת אֶת הַתִּיבָּה נְקָרָא
לְמַטָּה כָּנוּן רֹוח אֱלֹהִין קְדוּשָׁין הַזָּקְרָבָו יְקִיָּק וְאָס בָּאוּ שְׁנִי
הַפְּשָׁרָתִים בְּתַחַלָּת אֶתְתִּוּתָהָיו שְׁנִיתָה שַׁוֹּפֵר עִילָּוִי
כָּנוּן כִּי לֹא מְוֻעָּד. סְעִים פָּה וְהַנְּהָגָן כְּמַנְדָּג הַוָּה הַוָּא לְמַטָּה
וְנְקָרָא שַׁוֹּפֵר עִילָּוִי וְאָס הַוָּה עַם הַאֲוֹת הַשְׁנִינָה אָוּ יְוָתָר יְהִי
אָוּלָא כָּנוּן וְיָאָמֵר סְפָרָה לְפָרָעָה הַלְּאָשׁ כָּלֵב אַנְכָּו וְרוּם.
וְהַסְּרָתָה הַשְׁנִי לְוֹרָקָא שְׁרָאוּי לְהַזּוֹתוּ בְּבָדָקָא לְכַתָּה בָּאַבְשָׁטוּ
סִכּוֹת הַאַחַת פְּסָק וְהַאַחַת גְּעִיא וְיַשׁ שְׁכוֹתְבֵין אֶתְתִּי שַׁוֹּפֵר
מוֹנָח וְזָהָא בְּמוֹרָכָא בְּמַחְלָקָוֹתָיו אֲשֶׁר בְּיִנְהָן פְּסָק וּבְתַּזְכִּיב
בְּסְפָרָה וּבְתַּחַזְמָה וְעַלְלה הַגְּבוּלְרַבִּירָה וְכָל דָּוָס הַזָּן פְּשָׁתִי בְּקוּבָות
שְׁוֹשָׁבָהָן פְּסָק וְהַזָּוֹפֵר עִילָּוִי וְהַס וְיָאָסֵר אַלְיָהָס רַאֲבוֹן אַלְ
תְּשִׁפְכּוֹזָרָס הַגְּהָה תְּרָהָתָה אַלְיָנוֹ וְאֲשֶׁר בְּיִנְהָס גְּעִיא אַנְבָּא יַעֲקָב
מִן הַשְּׁדָה. וְקַח פְּשָׁעָנָתִי בְּיָהָרָה וְרוּם הַזָּן סְקוּבָות שִׁיש
בְּחַם בְּפָעַט שִׁינְיוֹ וְהַס וְאֲשֶׁר יָבָא אֶת בְּעָהוּ בְּיָהָרָה אֲשֶׁר עַל
פְּנֵי בֵּית חִוּרָה וְיִשְׁלַח חָרָם וְחַכִּיר אֶת רָאֵש אִיש בְּשִׁיר
אַל-דָּנָה. כָּאַרְיָן קְרִיבָו וְאַכְרִיוֹן קְרִיטָס מְלָכָא וְיַעֲבָרְדוֹ קָוָל בְּכָל
עַרְיוֹת. וְהַקּוֹרָא יְתֻעָים הַגְּנִיעָה בְּפָיו אוֹ כְּתֻוכָה אוֹ לֹא בְּתֻוכָה.
וְאָס הַוָּה לְוֹרָקָא נְשָׁרָת יְהָה הַרְאָשָׁוֹן תְּלָשָׁא וְחַשְׁנִי אַוְלָא.
וְלֹא תְּשִׁתְחָה כְּחִוּוֹת תְּחַלָּה אוֹ תְּחִיָּה עַם תְּחִתָּת אֶת אַוְעָ
הַטְּנִינוֹ אוֹ יְוָתָר כְּנָנוֹן שְׁלָמָה הַאַלְהִים פְּלָאָה לְרַוְשָׁלָמָה וְנַאֲטָה
יְבָא אֶת דָּרָעָהוּ בְּיָהָרָה וְרוּם וְאָס הַזָּוֹה לְהַסְּרָתָה יְהִי
הַרְאָשָׁוֹן שַׁוֹּפֵר סְוֹנָחָבָן הַנְּנָעָי עַפְרָה לְפָנֵיךְ שָׁם עַל הַזָּוֹה
בְּחַורְבָּה וְרוּם לֹו. וּבְכָל אַסְפָּל וְשָׁלֹו נְזָרָקָמוֹת שְׁתִּחְכְּרוּ בְּ
טְשָׁרָת כְּתִיבָּה אֶתְתִּוּתָהָם וְלֹאַתְּכָרְבָּר בְּנָיו. אָס יְצָאָז בְּנָוֹת-שִׁילָזָן
לְאָזְרָזָת לְתַרְזָזָת ..

41

בֵּין שְׁחוּתָה הַוָּה לְגְרָמִיָּה וְהַאֲוֹת אֲשֶׁר הַשּׁוֹפֵר תְּחַתָּיו הַוָּה
הַמְּחַלָּק. וְהַבְּקָלָה שְׁוֹבָר אֶת הַפְּסָק אַיִן עַל אֶחָת מְכָל הַאֲוֹתִוֹת
אַלְאָכְרָזָה שְׁוֹבָר הַשּׁוֹפֵר הַוָּה לְגְרָמִיָּה.

שער הרג'זון .. הַרְבִּיעָה יִשְׂרָאֵל מְשָׁרָתָה אֶתְתִּי שְׁוֹפֵר אַמְּתָת ט'

כְּנוּן כְּנוּן וְלֹאָלֶן יְבָא אֶתְתִּי שְׁוֹבָר הַשּׁוֹפֵר וְלֹאָלֶן יְבָא אֶתְתִּי שְׁוֹפֵר
וְרוּם. וְאָס הַה בְּין אֶת הַכְּשָׁרָת לְאֶת הַתִּכְבָּר כְּלָנָה וְשְׁבָא שְׁוֹכָן אַמְּתָת
כְּנוּן אַשְׁר לְקָהוּ יִשְׂרָאֵל בְּרָכָא. וְאָסָה הַמֶּלֶךְ וְשְׁבָא כְּנוּן מְלָכָס כ'

כְּנוּן וְאָשְׁר תָּכְרִבוּ אַלְיָ אַתְּנָי יִשְׂרָאֵל דָרָגָה וְכָל אֲשֶׁר יְהִי

לפחות לעולמים כי אם נבואר מוקמות והט הכל מושגומתים. אמר כל אלכט ד' פ' כי החרוזית בקע. פלקונטי. ובל-גלויהם ריחוקאל. מכרל-לימיהו. יונ מוצקוטיקט ריחוקאל כי למחרא שונת. ונכו ביתן רדניאר. פימן ד' ג' ומ' טהה קראמי. ופט' מהר' גתלוש מלכט אלה זו לא יתהפך על האקיזה ג' עתה כי אם געה. והשבר בותחתנה כלה תיבת טפהה שיתכן להיוות עמה געה מלבך אלה ח' ואט שרת אותה משתתת בתיבה אהרת יהה לעולס מרכא בנונ אט השטט' והרום לו אל-אי-יעט ג'. שהוכנעה אם טיפשה לטפהה יתחלף מחלוקת המרכא וורה. לנו שתוין אם אין בין אות המרכא וביןאות ט' לפהה כל אמר פון הנקרות יהיה פחלוקת המרכא גט' ומתח גנו. גנרטה ל' אט אט. ואם היה בין אות המרכא ובין אות קצע ג'. הטפהה שני בלבם אחד בתיבת הטERICA בנונ כי לא פלו אוטם. והרום לו או כלך אחד בתיבת המרכא בנונ עשה לו. והרום יקצע ג' לובשותה גהה מרכא בל' לתינגוoot נתרחקה המרכא המרבה מן הטפהה והיה בינויהם מיבח במק' מושלת גס שם המרכא בלי' לתינה גנו כורה שבמ' ד' הוaicבנה בית ורום יומי' של אונ' ג' בא על גאניט אללה לא יתבחן גנו כי עשי' עפְס' ח'ך. אומל ג' ואלה אללה ואדר' בגה ורוכ' זכל גתינוח שתהיה הראשונה יוציא ג'. ביותה לא והטליס' אטה הטפהה הסתכל כתיבה השלשית אמר' ג' אמר ננה הטפהה עם עובדת האות הראשונה בסלאך סיט' כי בערכא ולא במק' גנו כי לא נקב' כי לא כל' רחמי' כי לא - אומל ג'. האק' זאס' ייה טנא באות הראשונה כתיבת הטפהה שיס' כי יקצע' מ. במק' ולא ב Zarca גנו כי לא דרשנו כי לא ביר' יקחו' כי לא לך ק' ג' בקע' הוין בון מיכה את שיש בתיבת מלך באות הראשון וכי שמו' ג' ג' במק' ולא בערכא' וזה לא תעכ' אטה גינר' זוחה התני' אומל ג' ג' נהג' בערכא לשפתה הספהה.

שער חגילוך

הוין בהפקות שתשרהנו הבאילא להקל ולרומי' רשות' רשות' יקלע ג'. בשתת קורש. זקי' לו : פט' עז'ותיהם : בהושע' וראש פסקו' צי' ג' ותלה חרב' והאשთאoli דרבבי' הימ' ואט תשרהו המרכא לא' קמע ג' פ' ע'.

בינהש שני בלבוכטה ווותר והוא הפטדרת חרוגה מלבד פ' ט' סקנות היוצאות בתנאי וזה שעלה שאין בינהו כי אט כל' ושא' שונין שרthes הרגא הוות אברחות ה' ג' ויה' זוכי יונ' ג' שוד' איש לא-תודה בקהל' וככל אשר אקלו' ומטעת תורה וכו' כי אשר יבנדץ' ושותה. ג'ן' יהושע' וישבו בין מתק' אל' וישב' אודב בין בית אל' כי אם ארבע בתאות איש גער' אשר ברכו' יי' אכאות' כ shed שלמן בית ארvals' ח'יך' גר' רוכרי' חים' כי לא יכלו לעשוין' כל אשר תבז' ירך' ביאן לעז'ור' עד ה' עופרים דעורה' ואס היה בין אוטה הבשרת רגנא או היה התייר ובין התהיר פ'ק היה אותו הבשרת רגנא או היה בינהן מלך אחר אוראל היה בינהן כל בלה' גנו זבז' ויט' הבל' אחטורנש כ' ואמ' ישרותו בברטה' יהונ' הראשון או שופר כונח או אולא' החנאי על וזה הוא אם היה הבשרת עם אוטה הראשונדי' שלתיבה היה שיר' כונח גנו עיר שופק' כ' . ואט' נימק הבשרת אל אורת השינוי או יוזה' היה אלא' גנו ואיש ראש בית אבונט' וזהו ל' ואט' שרתו נברתים והיה הראשון תלשא גנו' לא עלה איזקה' ל'ך' נחלת עבוי' וזרקמת' . ואט' שי' בשתו הצלשא לא תשנה התלשא טלבוא אהרי' . וזהו בشرط התלשא לא היה אהרי' לעולס אחד בין הפטרת הנטז'ם לתלשא לעולט' שונר' כונח גנו' כ' אומל' ג' הכא אל הבקום' אשר נפל' שם עשה' אל' והרום' לו' זולא' יתחבר לתכיר בשירותו הרגא והמרכא יהר' כי אט קאמ' תאי'ו ואס' תעורך' והרבי' הטפהה לא ישרה לעולס אל' בארכא' כי אט בול' מקומות תשורתה הרגא עס' ברכות' ביאד' והם' ויבא' לו' יונ' יועש' . לטה העשרה כה' אשר לא זהה' הג' טוב לנו' ויקרא לה' נגה' אני' יי' נעני' לו' נגה' ברוכ' גלויא' ריחוקאל' ויתנו אלה' נגה' אלה' אשר לא הגיר לה' רבל'יך' והכדו' דרברי' חים' יונ' ריב וטרז' רחבעוק' יונ' לגב' לעם דעורה' ולא יהונ' לו' יותר בספרה על זה האופן לא תשרה המרכא בתיבתיה עטה

תהייה עמו בתינתו לעולם. ווותר ממה שפתחוון כינויו
ברכבר הווח לפישקוואין עם הסילוק אס הויירח תינטו רחכה
פרכא. וווחו שינוי שרשוי הקרייה לפישלא תשרתו כי אם
בתוכה אחרית כנון ואת הארץ; וככזהו.

שער על הגעה:

הגעיא היא הנפשת המילה והחביב הקרייה והסעימה בטעם
ותשימים תאوت הקריירץ כלב הקורא ותנדינהו: על הוספה
הקרייס' זכבר ראייטו שוטפין אוונה במקצת מקומות וסקיפין
אותה במקצת המוקומות וכלל הדרבר אין לה שורת לשי שאינה
סנויה עם הוב טעם וללא עם המשרתת ומעבדה לנחות אל
הימין שלקורא בדמיון העברת התפה ואסיאילא אעפ' שאפרו
אין אב לנגיעה והיא לעולם היה עבח מקך' וזה דבר שרבנייק
שתי תיכות אס היזה התיבה שאין בה לא טעם ולא משרתכל
תיכלה שיש בחטעם לא יהוה ביז'יך סקף אלא אם תבואה הנגעה
מלפני הטעם, או תהיה נתיבה טעם וסקף בקצת חבקות זושט
סקומות שלא יתכן כהס אות הנגעה כנון כי לא ישנו שהוזמַן
סן שינהות נוכחה. ואילו נחתפה הירוד או תזרור התיבה בעקריה;
ונזימת כנון אחריו רכביו לא ישנו ובכחו כבושתיה שושנה
הדריבור אם לא היה הנגעה.

שער על חנינת המשרתת. שופר מכרבלא ישרת אל-א
לזוקף קטן. שופר מהפרק לא ישרת אל-היריב. שופר עליוי
משרת לנ' טעם. לורקה זוקף ואתנה. גנס בין הורקה לסנולה
לא ישרת אל-א שופר. עליוי. שופר מונח ישרת לו' טעזום פיר
ורקה ותלייש ואטרס ויתיב ורביע ותביר. הפור לא ישרת הזו
אחר וולתו אלא אם היה פיר גרגל יבוא הגלגלא ותלייש
גולתו וחתרכ והורקה והרבע והיתיב ישרוון שופר כונח
בקוקותות ידוועיט. מספר חלקו ותלייש האדזקה בלטע' והט
ורקה ויתיב וטרס ותביר בטהווערט ידוועיט חליקי הברכאה
בזטעס' כלבר הטפה והושילוק בסקרים ירועיש שרתם האילא

והדרגה כנון ויבא לו' יונ' וחביביו. מספר חלקו אולא בז' טעם' יאציט' זע.
טפכושויב זורקה ומכיר במקום ידוע. מספר חלקו הדרגה בצענו
טעם' רביע ותביר בסקרים ידוע ..

שער על שכנת הטעם' מה שראוי להוירט שוכן על דורך
הוקן יש תכירות שאפשר כלא טפחה אחריוו כנון הלא בום הראוי.
והויזא בהנאוי זה אהר השהוא אהגץ' והוא אס-ארץ באנטיה. יעמיק זע.
וכזהו הנטפה או אפערלו שלא יהיה אחריה או אתנה או כוף
פזוק. כנון בראשית ברא ארחים את השבטים ואת האבץ' וכן יאציט' זע.
זה הורקה אי אפשר שלא יהיו אחריה רופיה-חוץ' סקרים
אתה והוועבר, אבר זע' למשיח' לכודש אשרא-החוקתי בימינו. שעה מלה' זע.
ואילו ג' הטעם' התביר והטפה-חרץ' והורקה ארווקים לו' טעם' והם
הבור שאחריו טפחה וטפה הלא אתנהה. וכילוק וורקה לפנוליה
ושער ער' הטעם' ניה שהוזמַן שוכן על דרכו הרואוי לעבור
כבינה הפור יהבן להיות אחריו התלייש כנון אורע-קציר. והיתיב יאציט' קז' זע.
כנון ותשבנה העורי' אסר' לקחו-פלשטייל' כתא' ישראיל. זע' זע' זע'
לו' שראיל. וכנון ועתה אל' יעס ארון הפלך כלבו' והורקה כנון. זיוק אולמאז' זע'
וונזער לא נשייא כבג'יזע-הלה תרוכות' הדרק' ותאחותה העיר אר' זע'
בג' עבשיה ועשות' אס-לע' תרוכות' ויתכן אחריו התביר כנון והויה
כל אדר' זע' זרלט' ביטך' בתקומ' ויתכן אמריו נרס כנון ויהו יולאע' זע' זע' זע'.

או' הפקיד אונטו' בזוקו'ו. ויתכן אחריו לנרכיה שע' לח' לכבינש' יאציט' זע' זע'
לאהמאנדרקיניא' וושע' ובני ושרביה יספין' אבל לנרכיה אם היה דעל' ב' זע'
אהריז' נידם יתבן: היה אונ' לא' בינייה כנון ויה' את-דקה' לא' יאציט' זע' זע'
נתזשכל'ל בנ' אונר' התלייש היה לה שוכן כאחריה הטرس
כנון ובליהו ושבע'רו'ו ונחנאאל' כי כליל שדר' ויתכן אחריה' זע' טע'
הדרגה כנון' זחיבאו את אמיכם הקטן אל' זע' זע' זע' זע' זע'
בז' זע'
הדרגה כנון' זטצע' זיז�' זע'
לזונ' זונ' זע'
וונזער-הטרס כנון להוועט אהדר-יודניע כנון והוועט כטיר-וועלם' זע' זע' זע'
וונזער-הטרס כנון בוועט ההוא החקלאה' וורקה כנון זונ' אונ' זע' זע'
וונזער-הטרס כנון זונ' אונ' זונ' זע'

עולה לפערני מועois . ותביר דמות כבראה ערכס הילגראטיא
ויתכן להיות אחריו רבע ואיבת אשית והיתנו . ועשית לכית
אשר נקרא שמי עליו . ופור לפכנש לא' השוויפנא . ושרבאו
ימין . וטרס לאם יהיה אלא אול ואתי ביאן קוכבות בסקרא .
והסוקח את-תחלתי בת' ישמעאל בן-אברהם. פער פער איזלה
ויקח עבד-מלך ארץ האנשיס. תקונישא-אייש בשדר-קורת
זועשי כירושלט חטבנות אייכור בז-פפהן-עלוי . ווען יונרכ
בז-שקלעה איחידור. כטאוב וככני עזון . וככראוט וכטלאוי צובה
את-תרכן ואחר-רב-סרייס ואחר-רב-טקה ללביש באום סורך שער
העליזן . ונס כל היהודיס אשר בזואוב ובבנין עבון וכאנזס .
ויתכן להיות אחר לגרטה פשṭא בגין קוכבות זהס אשר-יעזק
על-ראשו שטן המשחה יושס שיני-כינוי כח'ון ובליזן. דאס-יבק
אל-תפערוד ובנרכוס לא-תפּרָבָן . ויתכן אחריו תפיר בעקבות
אחד . ושלח מלך אשר את רב-קדר-בליכיש ירושלם . ולא
יהיה לו שכן אחד מן הטעמים חוץ בבה שנוצר. הרביע יתבן
להיות אחריו וקרא. בגין ויהי בשליח פרעה . והיתיב בגין ויאבר
אל-היטר-תדרש הארץ דשא . והתביר בגין מלך נכל-דרך .
ותולשא בגין ויאבר קראתי בעדרא לין . וטרס בגין אנא חפלאי .
ויתבן אחריו פוז בגין ויצאו יושבי ערי ישראל וכערו והטיקו .
ו��טפהה בעקבות אשר אני יי' נעניתו לו בטה'ן-א היה לשבען אחד
טן הטעמים חוץ מפדרה שנוצר . הפשטה יתבן להיות אחריה
זקף בגין וקרא אל-היטר לאול נס . הרביע בגין הביס האלה
יזצאים אה-הגלילה . לא-איש לו וההתנו . כל רביע שיובא
אחרי פשṭא או אפשר שלא יהיה אחר הרביע . ותיב אחר בגין
הטלחים עליו לדרש הצעופת . דרכרי חיים . והטן נופל על-
הטול בר בין ב' וייאבר דוד אל אכיש אס נא בעטאי-חן בעיניך
ויתנו-לי בעקבות באחת' אבר-בר גדור-הגביא . ומלייטה בגין כיר
פשה חגען-בכנדז-ולגראטיה ואת-יוטרת-הכבר ואונ-שי-הבלוות .
וירק האילרים אשר גרוו אוטו-זלקחת סדטו . ונתמיה' זוחביד על-
אל-לט' ב' ה' העור אשר הוא עיטה עכרא מלחהה עלה סנחרוב-בלך עשוי על-

כל ערו יהורה הגזרות . ווושט' חי אונ-אבסט . ופל . ולא ותנן
להיות לה שכן אחד מן הטעם הווע' כפה שנוצר . חוקף יהכנז-טיך .
אחריו טפהה נגן ויעז יהוה ונלהט . והתביר-כגן ויאמר יי' עאל' .
כאשר גלק עברי ישעיהו . ואס-היה חוקף לפניו יתביבתן לבונא צמלט' .
אחריו תלישה . וח' אדרני המליך ב' נמקום . והיתיב מסען יי' מא' .
קדשו יתנן קולו שאן ושאנ עלה-נויהו . אלא שיש לו וההתנו
כל-זקף שיש אחריו יתביב או אפשר שלא יהיה אחריו זקף בגין אונ' .
בי אבר איוב אול חטאנו בנין' ואנ' זארט' כרתיו אונס אטראיג'
רוויי אשר עדין . וכשפיה-ודת אובי קריית יעירים הוטרי והפחו
ו-הרבייע כבלעדי הקבת-הויתיב . ויאבר אלו רוץ ונבר אל הנער
הלו' אויל אמי' כי לירוחתנו לא שלחר'וי' אתה . והטרס בגין יי' .
ב' זורע זרע עז' פרוי ולגראטיה אל העגלה ואת כל' הוחב . זענע-לע' .
הוא' בכח'ים ויבת' בזום התהא . ואותנה תא בעקבות אחד יהוה צמיה-לע' .
בשבועות-הוכם . והסילוק בעקבות אחד הערעתי והאשחאולו . פראט' כה' .
האטנהה' נא יפנע מלגוא אחרי-דר' אחר טן הטעמים אל-א
אטנהה' בכח' . הרוורף לורקא לא יפנע אחריה אלא טפהו .
ו-אטנהה' ורקה וכגולה כמות' . פער' פסוק יפנעו אחריו פט'
הטע' . יתיב הבהפק יתבן להוורט אחוריו זקף בגין ברק אהכם עמא' .
ודעת' . יתיב כבוחו בגין אונ-בנבלת . וטרס בגין אפס ב' לא ויקל' .
הווע'ה תפארתך' .

פ' ר' על מס' ספר מס' רתמי כל אחד ואחד . טן אלה הטעם .
שבשי הפור הקטן שופר סונח . שטשי הפור הגרודל שופר
כונח אלא שהבשרה הקרווב אלו הוא הנגלל . שבטה התלושא
שופר כונח . שבשי הטרס ג' שופר כונח ותלושא ואולא :
שבשי הילגראטיא' שופר כונח וכרכא . שבשי הרבע ג' שופר
כונח ודרגא . שבשי הורקאה שופר כונח ותלושא ושופר
עלוי ואולא . וברכא . שבשי הותיב ה שופר סונח ותלושא
ואולא ושופר בהפק וברכא . שבשי חוקף ג' שופר מכרכא
ו-טאפר עליוי . שבשי התכיר ה שופר כונח ותלושא ואולא
ודרגא וברכא . שבשי הטעפה ב' דרגא וברכא . שבשי האטנהה'

ר' מה קרנו פיו י' ר' מה ור' נוקד בזיהוב רמן ד' אמרתך ק' ד'
רביע' ליעיל והן בכנון הלכתיב העשיה בד' . כי עשה בלא בד' י' ז' ס'
נ' בכנול וכט' ויבאו פרשיות וושבו בהן דשכואל' . ולכל בהן י' צ' ס'
ח' רוחי רישעה ישרתו בהן רטשכנא ריחוקאל' : כשחתצעו אמרתך ק' ד'
פועל כמשלק חזק נגינתו כלעיל ולשבר כנון צפיה היכית איזות שע' ד'
ציפוי היכית צוית' . ואס נספה וו' בראש התוכחה . כנון וציפית י' צ' ס' מ'
והיכית צוית' וציפית צוית' וטעם' מלרע ולהבא' . אבל היכית
פתחף כהס יש והיכית מלעיל והיכית מלרע . אם הוא סבור
לטעם' מלרע . ואם אין סבור לא טעם' מלעיל . והסמכה לאל' ג'
זהה בקסוררת בתו' . ושאין סיכון לאל' כנון והיכית בזר' . אמרת' ג'
ועוד שכת שכת קבתי שבתי רגורי נתחי מלעיל פניו שהן
לשבר' . ואם נספה וו' בראשון חזיר להבא ומילרע כנון ושבתי
וקבתי ושבתי ונחתונתי אבל זרברתיו יש בו כטעט חילוק אם
אות אח' ה' באה' אחריהן חור הטעם לעיל כנון וזרברתו ער' ק' מ' ג'
הנביאים . וכן והוספת עיל כל תhalbך' הנולתי וההפטו חכמה' .
ונתכרר לי שבסוכת' אלו כפני שהן לשבר' . ודע כי פעם' המכוא ג' ע'
מלעיל הבשראת بلا עלייה וולתו להרוויח בין הטעמיים כנון ק' ג'
באה ארך' . מאה איש' . וכפסחו הרביה' . בהיות הטעם באוט'
הראשונה של תיבת' יתלה הטעם לעיל . ונס בהיות הטעם באוט'
השנייה כן תיבת' השנית וקרם לה' שבע' ותלה הטעם למעלה
כטו עד בעלת באר' . עיקרו להיות מלרע ונתעללה בעבור הטעם י' מ' ג'
הבא אחר השבאי' . וכפסחו וו' יטב לך ותהי נפשך' . שמש ורחל ימ' ג'
עבר זבוליה' . ונישועחך מה' יג' פ' א' . ודע כי כל הא הנוכפת חקוק ק'
בכוף התיבריה' ואין הבליה לשון נקבה אותה הא' באלה השביח . ג' ג'
המלח וטעט הבליה היא לעיל כנון שאלי נס וنمלה' . ה' שפלה' ימ' מ'
הגביה' . כטו תנור בועדרה מאופה' . שעקרו ונמלט השפלה' . ובער
כי הם לשון וכור והם לווי' . וכוכבן דרך כל הטעות הנוקף הא' י' ח' ג'
בכופן בכוכס שכה יס' יבאה נחלה כזריס מצריכה' . העיר י' ע' ג'
העיר יהוד' ירושלים ורשותה' נב' יבאה דור' נבה' . דורן ורוננה הטעם אמרתך ק' ג'
בשאר במקומו כאשר הוא כלל הא' . ודע כי כל נון הנוקף בסוף' ג'

ב' שופר עלי' וטאיילא' . שמשי החסילוק בברבא ובאיילא' .
פרק על טדר הטעם' האחה אחר ר' אדר' דצרכ' ביע' אחר
לגרטיה רביע' . אחר רביע' יתיכ' . אחר יתיב ז' . אהן זק' תביר
או טפהה' . אחר טפהה אתנהת' אסוף פכו'ק' . אדר' פור המלשא'
אחר התלשה טרש' . אלה הם הטעמיים הכנועים לבוא זה אחר
זה . הפוך לא' יכוא אחריו זק' ורביע' וטפהה' ואנתה' זילוק' .
התלישה לא' יכוא אחריו פור ורביע' ולגרטיה זק' ואנתה' וטפהה'
זילוק' : הילגרטיה לא' יבוא אחריו תלישה זוק' ואילוק' ואנתה'
וטפהה זילוק' . ואס' בוא אחריו טרש לא' יהא אל' ואני והט
א' בלבד' הרבייע לא' ימנעו מאחריו זק' ואנתה' זילוק' .
וטפהה זילוק' הוקף ימנעו מאחריו פור וזרק' ואילוק' . ייאתנהת'
לא' יכואו אחריו כי אס' זילוק' כבקום אחר והאשנה זאוי' . בבקום
אתנהת' בלבו' הזרק' ימנעו מאחריה אל' .
תביר לא' יכוא מאחרינו כי אס' טפהה ואנתה' זילוק'
אחריו אתנה' . שופר יתיב לא' יכוא אחריו אלא זק' כי אס' ביא'
מקומות ימצע מחריו בשפוא זונ' המשרתים לא' ביא' אחר כרם
כתרון אחר תבירו כי אס' שופר מונח אחר שופר בונח ושובר
עליו אחר שופר עילו' . ולאה' ה' טעמיים לא' יתבנו להיו' ז'
כפסוק אחר כול'ם יחד' אלא ב' פסוק' יקובצו בהם בכל אחר
זהם ויצאו יונצ'יו ישרא' . אשר יתסר מבענו אשר זיה' מבען
בפסוק האחד' והוא זאצ'ו אל'ו איש' עליה לקראנינו זיאבר
אלינו לכו' שובו' . אשר יחר' כפנו הוא הזר' . והזא נבצ'א
בפסוק האחד' . ונס אברנו בעלי הרקודק ואס' רצית לזרב הפלחה
הראשונה על השנינה בעניא יהוה בין שני הטעמיים בלבד' אחד
או מלך' ושבא' יהוה הטעם כתחל'ה' השנינה או זיבור בכתו
בשבא' ותהי הראשונה סופה יור או יוו' פנון וגעתי' אונ' . ואס'
העלם יעלמו עם הארץ' . ויהי כי הקיפו יטוי הטעמיה' . כל רבה
ח' י' ז' . ובבקרה קמצ' ג' וטעם' לר' עבר בון' ג' רטעם' לעיל והס' זינ' רבד' .
ג' ב' .

הטלה לא יוזה הטעם כי אם באות משלושו-א"ז שלפנינו כמו תשמעון תאנדרן ואין שם נון יוזה הטעם בעין או ברלת כמו תשמעו ותאברונו אס האתנו או כו"ף פכו' הטע' ז' או באלס כמו משקעו תאנדרו. ואס נוכף הוא יורד הטעם כבאת או ברלת כללו שלרבר פעולנו פעלתיו תפעולן

הטעם כאות השלישיות קודס: וכן
הbayotihou עשייתיהם וככזו
פעלייהו ז'

ג' א' הטעמים של שעדריה ואחר ספרדים ז'

b.i.

LECTORI SALVTEM.

Vraueramus aliâs ex integro libro de accentibus scorsim edêdum tractatum de accentibus trium librorum הָנָן, quo tunc egebamus. Supererant in fine totius libri nonnulla, quæ ad trium librorum accentus cum non pertinerent, tunc non edidiimus. Ea nunc habes hac chartâ, quam quidem ad calcem totius libri post tractatum de accent. trium libr. poteris subnectere. Inuenimus & ad extremum quoddam fragmentum, quod pari fide, ut inuenimus in archetypo, tibi damus. Horum te magnitum voluimus, candide Lector, ne quid te fugeret eorum quæ ad hanc rem spectant, ut que integrum librum R. Iuda ben Bilham vetusti authoris tibi haberet. Tu his fruere, ac vale.

וקם ונין קומם יישוב ודרילץ' ירע וו בנולר נורע וכמו זהה בעשא
ראיהו עשוית וכן וו שוכנותים וויר ביהם בתים ווראש שהוא
אלף ככחכ שטיס ראייס וו הנוספת בפעלים וכשכורה
בשער והנופלה עלי במאף אלף בשורת כמו ושתמעת וקראת.
ובילוי ומאלחים. ודע כי קריאת הא' ואלף החלוקות אין
ביניהם הפרש וויתר בסוף המלים והשמורה והקרים להם קסץ
גנול ולכן באלף אשר עיקרו להיווח כתם וושא עיקרו להיות סן
משנה. גכה דשא. קראן מרא כוון במקום הא'. אתה תכאי יוט.
אנא באלף ובאה. והא אשר בעאנו- אלף שבזאנן ובן בתוב
לא באלאץ' זיכן יוד הכאח אחר קטע וויקרא להיוות אלף והוא יוד
כפו בגרינו סוסיו פרשיין עינוי ונכחבה בירוד לעניין עוני בגרינו כי
היא יוד הקיבוץ בכנרים פרושים סוטים. יוד השניות בידים
עינוי רגליים. יוד אשר בפה היא יוד אשר נפי ופיו ופיו והא.
טבשרה אשר בשיהו בשיו ונכחבה הא' כזו כטו דאהבנה פה
פעם וו מחתוא מחתוא מחתוא. דע כי לא יהוה פעל מן הפעלים
פחות מג אותן אלא אם תחוור אחת מנאותיות חסר והיה
עיקרו להיוות בגין מנהג לשונח קודש להיוות פעם' תוספת ופעם'
כחפרת והפעלים מתחלקים על ב פנים וש כהם קל ויש מהם
כבר. ווחקל על אופן אחד אבל הכביר מתחלק לכמה פנים וראיה
לקל הבא כן הפעלים על משקל פעל כאופר שבר או שטורי.
ולפעל העבר שפר. ולפעלו שומר ולמפעלו שכור. וככזה
קנה ציוו כנה קנה עבר קונה פועל קנו פועל שכור. וככזה
אך אוך פעל שלא הווצר פעלונגען נאך נשבר. נקנה
כופעל נאך נשבר נקנה. וככלו שלרבך כל פעל שנפתח טס
סן פועל בגין מופעל הוא הפעל הקל והפעל הכבירן הפעל
פעלהפעל פועל פועל כארך שבר שבר. פועל עברם שבר
פועל כפועל משבר. ומהפעל בשתרך. וכטווו דבר ציוו
דבר פועל עבר כדובר כפערל. וכן באלף ה' פעל הקל. שלת
שלוח שלח נשלח. והכבר שלח שלח פשלח משלוח כשתלה
וכבר אחר השלח השלוח משליח מושלח. וכן נהג כל הפעל
b.ii.

52
ורעיפוי נשדרשו והמקרא אבס' והוא קודט אלו נאותיות באלף
ובתחלת תבונה תהיה איריז' וו נקראת באו בנון ובברל' ובאו
ופרעה וטעריס. ועוד וקרא וראה ושבור ושבכ' וגוארל' זוכור'
וותכוות שכחריתם מס' בנון וקראותם ושברתך וראות' וכל
ויאשר בראש תיכה אשר האות של אחירות נקדות בשבא
הו' נקראת באז' בלבד אט' באה אחותאות א' ה' אהריה
היא נקדות בפתח בנון לאמרת' ותחבחס' ועשיתם ותשבותם.
כל לשון דכר לך' אהנוך וכוף פסוק דאיןון לך' ווקפתא כוthon
ליך ברמן דר' בתורה ליז'יחיך' וקרא וחנשבועות נתתי האתון
בצער ושמורת ושמערת' ירחק והניר' יוד והשיך'. אצל שבר
השמר לך' . וכל נתינה דאללה הרקרים לך' גלען לך' וסיט' אצל
מלכא כסלא' . ואכלת את כל העמים. אשיכה עלי פלא' . ושבת
בטנא' . וו לך' וקפתא בשאר קרייז' וסימ' הנית' בזירות' כי אבר
הבן שבא משליך' לו אויש אויל מז'ה רע' ברמן לך' רסום' פוכ' נתה
דشمואלונתינט' רטלכים כוthon לך' ברמן אהנוך' וכוף דכוות' לך'
לא התא' לא חטאתי נתתי' . וכל אהנוך' וכוף פסוק דכוות' לך'
וכל לשון רכבר אחר עטך' ברמן אהנוך' וסוק' בגווק' דאיןון אהן'
עמרק' ובקצת סקובות' ובקצת' ורביע' דכוות' אהן' עטך' בז' רישייה
ראלה הרקרים עד עשר תעשר ותרישך' ויזהרכ' . ובן עשר
תעשר עד סוף סיפה מרישך' ויזהרכ' . דעכי אותיורט' יהוא'
מתחלפות אחת בחכירתה אלף בהא בנונא את הברחת בראנאלתו
הנאלי' אשтолלו השתוללו אשכט' השב' אזכור ההזכיר'
אפונ' הטען' ה'א באלאף התו אתיו ההראל האריאל' היך' איך'
ארודם הדרום' הדר ארדר' . כולה כולה . וו באלאף תלוייס'
תלאום' בלוי' בלואו' . אלף בז' כטו איש' ושי' בנאות' כנויות'
ההנריאים ההנריים בערביאים הערבים' . אלף בז' פואה פואה'
ווד' בז' פנאאל פנאאל' . פינון פונון' . עליין עליון' . עיבל עובל' שבי'
שפ' . מהיאלא מתחיאלא' וקיי' יוד בהא כבו הירעת' יודעת'
ועל עניין זה נהפק אלף בז' אבל אבר יאבר יאברה' . כי עיקרו
לופר אצל אבר כי האלא' מן איתן' וכן האלא' השוכן בשב'

יכל לא
מלכ' לא
מיין לא
זעיר לא

הקל להיות רפו אובלא מֶרראש פועלו וטפלו וכשה לא היה
בתחילה אם ראו היה להיות דגש חזק מתייבח אחרית ואיפון
התלבוי ביראו היה לרגשו כמו וייתל כהס אליו. אותיות
הכח ליקה ג' והן א' או אילו נאותות הפשחתות בלשון הקדש
לשוני עניינים מופרשים בלשון. האחר הנעת נראית יוצאה
בלשון שיכון ירוע נראת לעיניים כאשר האותיות בהנעה
ובשיבוגן, והענין השני שיכון נעלם שאנו נראה ונשתתפו.
אילו אותיות לב פנים מן השיכון מופרשים אחר מחבורי.
האחר ירוע ונראת והבל נעלם הנראת בגונן האל' אשר בויאכר
כ' היא שכנת ונראית יוצאה בלשון וכן לא שלותי. בולח
מקלבני הנראית שיבוגנה. והאupon הבלתי כבונן אל' וקאם שאון
וירבר הנראת שיבונו. והאupon הבלתי כבונן אל' וקאם שאון
בען רפה נאה אשכונה ועלומה ואינה נראת ובונן זו שופר
עלום יorder שעיר דור ולענין זה האחר נקראו איטו. –
חלוקת כי יחולקו עד עת שיעלמו ולא יהיה להם בלשון ראייה
ולא הרנשת אבל הטעון לעיבוע הנעת מה שלפניהן בערך
או בפה או בשאר השכעה מלכים ונקרו אותיות הבשך
וחפרישה לפיו שיטופו בפעלים ובשומות עברו חבשך ההוות
בזהן כבונן זו שיבוד וניכור הנוספת למ' שיבת הדיבור ואיננה
עיקר. ורעד כי האה הנכתבת בסוקות אותיות החליקה יותר
ככוף הדרברים והשמות אר בתיכתה בכוקום אל' החלקה ככוף
הדרברים והשמות רכתה לרוכב עד מאי כרי שלא יאסר אדם
שהיא אל' חלקה בעיקר אלא יש לו לוחות לומ' שהיא הא חלקה.
אבל יש בינויהם הפרש כי האה לא יקרה לה' שיבוד וחליקת
בחצטרפת הפעלים כבונ שיקרא לאו. ואם נפץך לובר מצינו
הלא' בחלותה, תא כאוכרך הלא' אלך ערך. ולכו חלוקי השכן
החלק אשר אחר אלך יorder וילכו והא אשר בהליך יתבן לומ' כי
הס ב שורשין הלא' יлон' ויהי עיקר הלא' הלא' ועיקר ילבו ילה'。
ונרבר כה' בטיחותם לפי שפירושו אחר. ורעד כי פעם יופרו
אלח השוכנים חחלוקים מן הכתיבת החקך הלשון ולבתוון

שהן נראין בלשון כתו נקור שבור שופר וועלם שנכתכו פעם
חזרון ופעצת מלאיונובן רוד ויעקב ואבשלובבש פעם חסידון
וזעם מלאיין ולפי דרכינו בכלCORD כי הרודוצריך ממנה למחפירות או
להשלים אלו השכות והפעלים כאשר כתובן אחד לחכורהין
עליו כלום. ב' אותן הסתות הס' נ' וכורום נ' נקנות טיכאלבן' הושתן
וכיט' אחר שמלא כתוב ביגת' והנקורות ג' נ' עורך רפה הטע' ז' ו' ז' ז' ז' ז'
בנהנס אס יתכלו אותיות הוכרים בראש התיבה הראשונית
אני יסור בגונן אמאצקס אאורך בנתיס בכאו בכנון ההר החס
ההלו'. וו' וכל הוכרים בעניין הורד אס תוציא. הראשונה מן
הכפולות נשאר והדיבור אלס. אבל הנקבות אס תמצא שתים
בהם בראש התיבה יהיו שתין בגונן גונת ודוק אס חוציא
את מהן בין התיבה נשחת הדיבור וכן כל האותיות הנקבות
נוונגות אין בCKER תיבת גודל מוא' אותיות אל'

וחן נ' מיבות וכונע'ותיה נ' וכלי'ותיה נ' והאחסדרפנ'ים. ולא' וכקע'ע'ו'ע'ק
פחotta' כל' אותיות כבונן אל' בן נס' את ורום' ויש אחר-מ' וכעל'ו'ע'ק
בתורה טהיא באות אחת הלוי' והוא נקראת עס השם הכלמון' ב' קוקאל' 1
לה זאין' וולטה' 2 א' כי בכפר קהלה' ה'יסים' שוש' אטראן' ג' נ' ז' ז' ז' ז'
הנה אשר' אשר' חוטא' ואברת' 3 הבן ג' בקריה' וס' הפקב' 4 צ' ז' ז' ז'
דרכה' ורניאל' 5 היא דוקרא' פתוח' ומתח' תשיג' והביאר-ץ' צ' ז' קמיס מלון'
ולא' תאנ'ה דבר כל' רבר קחו' ואבלתס' בדוע' 6 האנכת' ב' ב' צ' צ' צ' צ'
הגהברת' יומת' 7 ומ' אס בהרת' עד לא' יסגרנו' היא' ז' ס' נ' לא'
יסגרנו' עד ובשר הוא' 8 כן' ובשר עד אוש' דנטקיס' הייא' ז' א' יא' א' יא'
דנטקיס' עד ובשר הוא' וכו' יהי' בקרחטי' הו' 9 פרחת מכארת' 10 פחתת
כבראת' טוכאתו' יושבת טפה' שבת' שנחון' קרס' 11 ברם קה' ז' ז' ז'
דבוברט' ערותה' בולחון' היא' נלה' נרה' ז' כה' פחל'ת' בתרומות
שבת' עצרת' יובל' שלשה אחוותם נקבה היא' 12

נשל'ת' טנה' לא' ג'עלם' 13
כ'ו'ם' ר'וט' ל'שכט' ה'ט'ז' 14

מאמר ז' זיהוי חטף רקח:

ועתה אחל לבאר עניין זה ואומר מה עניין בשפט בפאריך
ובסוף ככו נזקרא אלתיס לאור יוס וככוהו והארץ מיתת-
תחו ולמה היהת במלת הימנה פאריך ולא הימנה טקף ולמה
במלת אלתיס מקף ולא פאריך ואום כי היה במלת הימנה
פאריך בעבר הייתה וופשט בראשית אותוירת תחן על בן היהת
תחת היהת פאריך והייתה במלת אלתיס שופר מקף בעבר
היota הטעם באות השמי והוא לאור. וכן אם היה הטעם באות
השלישי או הרביעי או החטפיי לעולס שופר סקף שהיא
תחת המילה שהיא בתחילת.

ועתה אבאר עניין ררנא ובפאריך ואומר אם היה תכיר באות
השלישי או הרביעי או החטפיי יהיה במלת הראשונה ררנא.
ואם היה התכיר באות הראשון או השני תהיה מלת בפאריך
כמו ויתן אומס אלהים והראשון כמו ויקרא האם.
טימן לשופר יתיב שיבוא אחריו שופר קילקל ואחריו זק-
קטן ולשופר הפוך יבוא אחריו פשוט.

לזכיר בשיבוא הנרכא יבוא אחריו הורקן לא יעשה טעמו
הנרכא ולמה בעבר שהנרכא פעביס שיהיה פסק ויפסיד
טעמו אבל הורקן ישתנה כלל. וכן כשייהנה כאות
אחר מן הטעמים כמו הפוך או הרנא והיה באות הנרכא
נעשה הטעם כשהשא הטעמים ונעשה מן הנרכא פסק והטעם
חוורתה;

תם ונשלם ביום ה' למחות

שנת ש' לפך פה בעיר

פאריס בונל' זאען: